

NOWY DZIENNIK

Adres redakcyi i administracyi: Kraków, Orzeszkowej 7.
Nr. telefonu 279. — Konto czekowe P. K. O. w Krakowie 400

Wszystkie komunikaty należy nad-
Korespondenty przesłane i eda!

Redakcyja rękopisów nie zwrac-
Redaktor naczelny pr

do Administracyi.
względnie.
ya nie odpowiada.
o 1 w południe.

Cena Nru Mp.

250.000

Prenumerata: w Krakowie i prowincyi mies. 5800000 kwrt. 1740000
w Krakowie z odnoszeniem do domu mies. 6000000 kwrt. 18000000
Na prowincyi: z przesyłką pocztową mies. 7000000 kwrt. 21000000
Z a g r a n i c ą : z przesyłką pocztową mies. 12000000 kwrt. 36000000
Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo złp. 0-10, wiersz milimetr.
1-szp. złp. 0-10. Nadesłane złp. 0-30. Wiersz milimetry 1-szp. złp.
w tekście złp. 0-40. Wiersz milim. 1-szp. na 1-szej stronie złp. 0-50
Gratulacje złp. 5. Inser. zamiejsc. o 50%, zagr. o 100% droższe.
Ceny ogłoszeń w złotych polskich oblicza się po urzędowym kursie
franka złotego w dniu wpłaty.

Po...rach w Niemczech

Kraków, 7 maja.
(fr.)
W efekcie... Wzrost ra-
dykalnych... żywiół prawicowych
i lewicowych... niemieckim to
rezultat niezdecydowania i chwiejności stron-
nictw środka w stosunku do kardynalnego
zagadnienia niemieckiej polityki zagranicznej:
sprawy odszkodowań. Tylko na tle sabotażu
zobowiązań wypływających z traktatu wersal-
skiego i w nastroju, jaki sabotaż ten wytwar-
zał w społeczeństwie niemieckim, mogła agi-
tacja nacyonalistyczna i komunistyczna na-
brać owego gwałtownego rozpędu, którego wy-
razem jest zwycięstwo nacyonalistyczno-komu-
nistyczne. Bo sabotaż traktatów pokojowych
i okupacja Ruhry nie były tylko wojną gospo-
darczą, pod obuchem której zubożałe masy
robotnicze gnały na oślep w objęcia komuniz-
mu, w nim szukając ratunku przed nędzą,
ale były też wojną pióra, pióra zatrutego nie-
nawością, tem łatwiej tryumfującego, ileż wy-
rucane przezeń słowa padały w dusze ludzkie
w chwilach wielkiego uniesienia patryotycz-
nego. Nędza i słowo dokonały swego. I oto
skrajne skrzydła społeczeństwa niemieckiego
zrywają się do lotu — ale w przepaść. Bo za-
równo nacyonalisci jak i komuniści godzą w
jeden cel: w republikę demokratyczną. Na jej
gruzach nacyonalisci chcieliby stoczyć genera-
lną rozprawę z traktatem wersalskim i jego sie-
strzyca, sprawozdaniem ekspertów. A to wszyst-
ko wieść musi w prostej linii do konfliktu
zbrojnego, któryby w swe szpony porwał całą
Europę. Komuniści zaś poprzez obalenie gwał-
towne demokracji, na jej trupie wzniesić pra-
gną gmach sowieckiej republiki niemieckiej.
Pomijając na wypadek zaistnienia podobnego
eksperymentu możliwość gwałtownego katakli-
zmu społecznego w Europie, to i ta rewolucya,
nawet zlokalizowana, nie jest pozbawiona nie-
bezpieczeństwa podobnych powikłań politycz-
nych.

Na razie wszystkie powyższe przewidywania
mają znaczenie li tylko teoretyczne. Wpraw-
dzie dość szybko postępujący proces roztopia-
nia się stronnictw środka stanowi złowróż-
bną siłę, ale tymczasem centrum polityczne
społeczeństwa niemieckiego nie jest jeszcze
wyrzucone z zajmowanej dotąd pozycyi. Ilu-
struje to dostatecznie obraz wyniku wyborów,
określony na podstawie nie ustalonych jeszcze
definitywnie rezultatów. Na 467 wybranych
osób zdobyli socjaliści 103 mandatów (daw-
niej posiadali 180), centrum 64 (dawniej 68),
niemiecka partya ludowa (dawniej 67), de-
mokracy 28 (przedtem... powyższe
stronnictwa, które uczciwie... usiłują
wytężyć stan wojenny na... Niem-
ni a Europą, same rozporządzają... gło-
ni, a więc nieznaczną większością 7 głosów.
Ale ta nikła liczebna przewaga w innych wa-
runkach, aniżeli obecne, wystarczałaby do
stworzenia rządu, ale jest niedostateczną w
obliczu zadań, które czekają nowy parlament
niemiecki. Pomijając już kruche podstawy
i socjalistyczno-mieszcząnskiej, więk-
szość utrzymać popieraną przez siebie
i popobiedz zerwaniu się fali przesilenio-
waby trwać w stanie nieprzerwanej

mobilizacyi. W warunkach codziennego życia
parlamentarnego podobne napięcie jest wprost
nie do pomyslenia. Dlatego też jakkolwiek cen-
trum mimo dotkliwych strat jest jeszcze siłą,
z którą liczyć się należy, a socjaliści mimo
ciężkiej klęski pozostali jeszcze najsilniej-
szem stronnictwem w parlamencie, nowy par-
lament pozbawiony będzie kością, bo organicz-
nie zespolonej większości. Jak długo istnieć
będzie, żyć będzie z nadgiętym aż do połama-
nia kręgosłupem. Taki organizm długiego ży-
cia nie obiecuje.

Trudno bowiem sobie wyobrazić, by cen-
trum zrezygnowawszy z socjalistów uciec się
mogło do współdziałania z prawicą, rozporzą-
dzającą aż 166 głosami. Kooperacya taka jest
wciąż nie do pomyslenia, bo prawica wchodzi
do nowego parlamentu z hasłem obalenia wszel-
kich projektów jakie rząd przedłoży nowemu
parlamentowi a pozostających w związku z
praktycznym wykonaniem programu zawarte-
go w sprawozdaniu ekspertów w sprawie od-
szkodowań. A ponieważ projekty te nosić będą
charakter zmian konstytucyjnych, wymagać
będą aprobaty dwóch trzecich parlamentu. I tu
powstaje owa zasadnicza trudność: owych
dwóch trzecich głosów projekty te nie uzysku-
ją. Oto właśnie ów niepokojący efekt kampanii
wyborczej w Niemczech. Mimo liczebnej prze-
wagi stronnictwa środka, stronnictwa pokoju
sa w parlamencie niemieckim ubezwładnione.
Taka sytuacya zdemoralizuje do reszty część
umiarkowanych stronnictw mieszczańskich, a

Dalsze szczegóły wyborów.

Berlin, 6. 5. PAT. Do godziny 12 w nocy zna-
ny był wybór: socjalnych demokratów 103,
Niem. Partya Narodowa 96, Centrum 64, Ko-
muniści 60, Niem. Partya ludowa 47, Niemiec-
cy ludowcy (Deutsch Voelkisch) 30, Demokra-
ci 28, Bawarska partya ludowa 16, Partya go-
spodarcza 6, Heski Landbund 6, Niemiecka par-
tya hannowerska 5, Bawarski związek chłopski
4. Mniejsze stronnictwa 5. Zwycięstwo stron-
nictw prawicowych i komunistów zmieniło
obraz dawnego Reichstagu. Większość rządowa
dla polityki wypełnienia istnieje wprawdzie,
ale wynosi zaledwie 20 do 30 głosów. Sytuacya
rządu będzie bardzo trudna ponieważ ustawa
w sprawie wykonania memoriału rzeczoznaw-
ców oraz ustawa o usamodzielnieniu kolei pań-
stwowych itp. wymagają większości dwóch
trzecich głosów. Stronnictwa prawicowe i ko-
muniści oświadczyli się w czasie kampanii wy-
borczej kilkakrotnie przeciwko memoriałowi
rzeczoznawców. Nie można tedy przypuszczać,
aby obecnie stronnictwa te zmieniły swe stano-
wisko.

Berlin, 5. 5. PAT. Dokładnych rezultatów wy-
borów nie można się spodziewać ani dziś ani być
może i jutro.

Wiedeń, 6. 5. PAT. Neue Fr. Presse donosi, że
urzędowe wyniki wyborów niemieckich ogłoszone
będą dopiero za 12 dni. Po ogłoszeniu wyników
przystąpią posłowie do ukonstytuowania się frak-
cyi. Prezydentem Izby będzie poseł socjalno-de-
mokratyczny albowiem frakcyja socjalno-demokra-
tyczna będzie liczebnie najsilniejszym stronnict-
wem w nowym Reichstagu.

Na weksle! :: Na raty!

MEBLE
Honigwachs i Langer
Kraków, ul. Sienna L. 3.

Oświadczenie

Oдноśnie do zamieszczonego „Ostrze-
żenia“ w „Nowym Dzienniku“ z dnia 7 bm.
Nr. 102 przez Maurycego Kreislera, pod-
trzymuję w całej pełni moje wynurzenia
przeciwko Kreislerom, a w szczególności
przeciwko Esterze, żonie Maurycego Krei-
slera. — W razie potrzeby dostarczę do-
wodów. Józef Emmer, Gertrudy 16.

oparte o nie rządy lawirować będą w chwief-
ności postanowień, ustępując niejednokrotnie
demagogii szowinistów i nacyonalistów wszel-
kiego autoramentu.

Tak to wybory niemieckie nie dały odpowie-
dzi uspakajającej i nie rozwiały żywionych do-
tąd wątpliwości, a sprawozdanie rzeczoznaw-
ców, w którym słusznie dopatrywano się furtki
otwierającej wyjście z labiryntu konfliktów,
nieporozumień i niechęci, stać się może — da-
żną. grubą księgą papieru.

Głosy prasy francuskiej.

Paryż, 6. 5. PAT. Dzienniki paryskie stwierdza-
ją, że wybory niemieckie przyniosły zwycięstwo
partjom skrajnym, ze szkoda partyi nastrojonych
pojednawczo. Prasa uważa naogół, że jeżeli Niem-
cy nie wypowiedziały się wyraźnie na rzecz na-
rodowców, to w każdym razie postanowiły trwać
w ukrytym oporze. Matin przewiduje, że jeżeli
nawet Reichstag przyjąłby sprawozdanie rzeczo-
znawców to jednakże ogólne oporne zachowanie
się wobec zobowiązań traktatowych będzie na dłu-
go fatalnie ciążyć nad urzędową polityką przy-
szłych rządów niemieckich. Gaulois uważa, że
wczorajsze głosowanie jest nauką i ostrzeżeniem,
z którym potrzeba skorzystać i stwierdza, że
sprzymierzeni powinni nadal dążyć do wzmocnie-
nia jednolitego frontu przeciwko imperyalistycz-
nym Niemcom. Organa lewicy i skrajnej lewicy
podkreślają jedynie porażkę skrajnych nacyonal-
istów.

Senzacya w wiedeńskim świecie finansowym

Wiedeń, 6. 5. PAT. Dzienniki poranne donoszą,
że sensacyę w świecie finansowym wywołało ob-
jęcie większej części akcji Banku depozytowego
przez Bodenkredit Anstalt. Eiskompte Gesellschaft
Credit Anstalt, Union Bank i Bankverein. Grupa
tych banków uzyskała przez to stanowczy wpływ
na dalsze kierownictwo Banku depozytowego. Do-
tychczas większość akcji tego banku była w re-
kach syndykatu, którego kierownicy podali się te-
raz do dymisyi, a mianowicie prezes Rady Nad-
zorczej Paweł Goldstein, wiceprezes inż. Sachtel
i Artur Drucker.

Mur chiński będzie nas dalej dzielił od świata.

Sin. Warszawa. (Telefonem) Sejmowa komisja skarbową przystąpiła wczoraj do III czytania ustawy o opłatach paszportowych. Jak wiadomo, projekt tej ustawy, przedłożony przez pos. Rozmarina (Koło Żyd.) przyjęty przez komisję w II czytaniu, przewidywał opłatę 30 zł. za paszport zagraniczny. Na wczorajszym posiedzeniu projekt ten upadł, zostały natomiast przyjęte 2 rezolucje, z których jedna wzywa rząd do zniesienia kontyngentu paszportów ulgowych, co należy rozumieć w ten sposób, że zgłoszenia na paszporty ulgowe mogą być szerzej uwzględniane, oraz drugą rezolucję, wzywającą rząd do zwolnienia od opłat paszportowych osób, wyjeżdżających w poszukiwaniu pracy.

Niespodziewany wynik głosowania nad wnioskiem Koła Żydowskiego, który został przez komisję przyjęty w II czytaniu, tłumaczy się tym, że premier Grabski zagroził dymisją na wypadek uchwalenia projektu Koła Żydowskiego. Wobec takiego postawienia sprawy przez premiera, większość stronnictw sejmowych, nie chcąc w obecnej chwili doprowadzać do

przesilenia gabinetowego, głosowała na komisji przeciw projektowi. Za opłatą 30 złotych głosowały jedynie mniejszości i PPS.

(Krótka więc cieszyliśmy się nadzieją, że z inicjatywy eSjmu padnie chiński mur, jakim rząd odgrodził nas od świata przez ustanowienie niezmiernie wysokiej opłaty paszportowej. Rzucenie przez p. Grabskiego na szalę obrad komisji skarbowej kwestyi zaufania, musiało oczywiście zdecydować o odrzuceniu projektu ustalenia wysokości tej opłaty na 30 zł. P. Grabski odniósł zatem jeszcze jedno zwycięstwo. Pytanie tylko czy ofiara, jaką przez to poniesie społeczeństwo nie będzie nieproporcjonalnie wielką w stosunku do uzyskanej przez Skarb korzyści.

Jedynym rezultatem praktycznym poruszenia tej sprawy w Sejmie będzie zatem obecnie w najlepszym razie tylko powiększenie lub zniesienie kontyngentu paszportów ulgowych, oczywiście jeśli rząd zechce się zastosować do nieobowiązującej go rezolucji komisji skarbowej.

P. Grabski nie czyni obciążając swoje prestige — kwestyą zaufania w sprawie stosunkowo nie wielkiej. Jest to zwykle zły początek — Red.)

Echa poznańskiej mowy p. Prezydenta Rzplti. w Poznaniu

Interpelacje na komisji Senackiej.

Sin. Warszawa. (Telef.) Na posiedzeniu senackiej komisji zagranicznej zainterpelował sen. Buzek (PSL) przedstawiciela min. spraw zagr. czy p. minister spraw zagranicznych bierze na siebie odpowiedzialność za ostatnie przemówienie p. Prezydenta Rzeczypospolitej w Poznaniu, które tak niekorzystne wrażenie wywarło zagranicą.

Sen. Posner (PPS) odczytał kilka listów, które otrzymał od szeregu polityków zagranicz-

nych, którzy wyrażają szczery żal z powodu ostatniego wystąpienia p. Prezydenta, przekreślającego dotychczasowe tendencje pokojowe Polski. Odczytane listy wywarły wśród komisji silne wrażenie. Nadto s. Posner oświadczył, że zagranicą ogromnie się interesują sprawą mniejszości narodowych w Polsce, którą to sprawę należy czempredziej załatwić w duchu Konstytucji marcowej.

Przewalutowanie budżetu na złote.

Sin. Warszawa. (Telefonem). Sejmowa komisja budżetowa w dalszym ciągu obradowała nad budżetem M. S. Wojsk. i zatwierdziła działy dotyczące wykształcenia i uzbrojenia. Następnie komisja wysłuchała referatu pos. Zdziechowskiego o ustaleniu zasady przewalutowania całego budżetu na r. 1924, ze złotych obliczeniowych, w których budżet jest ułożony na złote. W posiedzeniu komisji brał udział wiceminister skarbu Klarner, który stwierdził, że wszystkie wnioski referenta są całkowicie uzgodnione ze stanowiskiem ministerstwa

skarbu. Zostały one przez komisję przyjęte. Dla przeprowadzenia przewalutowania w zakresie wydatków uposażeniowych zostały przeprowadzone specjalne wyczerpania, które określają odpowiednie pozycje budżetu w złotych z uwzględnieniem zmian wynikających z ustawy uposażeniowej. W zakresie wydatków rzeczowych została uznana zasada rachowania złotego jako równego złotemu obliczeniowemu, przedłożenia rządowego. Przyjęcie tej zasady wprowadziło ogólne oszczędności w całkowalście budżetu, wynoszące około 75 milj. zł.

Udaremniona ucieczka Bagińskiego i Wieczorkiewicza z więzienia

Sąd wyższy odrzuca zażalenie obrony.

Sin. Warszawa. (Telefonem) „Przegląd Wieczorny” donosi pod datą 5 bm.:

Dzisiaj rozeszła się po stolicy sensacyjna wieść, iż poprzedniej nocy, skazani na śmierć por. Bagiński i ppor. Wieczorkiewicz, umieszczeni w więzieniu wojskowym przy ul. Dzikiej, planowali ucieczkę z bronią w rękę.

Sprawa przedstawia się na podstawie pierwszych wyników dochodzeń następująco:

Policja polityczna oraz władze wojskowe otrzymały poufną wiadomość, że w nocy z niedzieli na poniedziałek o godzinie 2 planowana jest ucieczka Bagińskiego i Wieczorkiewicza. Wskutek tych poufnych wiadomości zarządzili władze więzienne przy udziale wojska i policji rewizję w celi skazańców, gdzie znalazło się dwa gotowe do strzału rewolwery, które miały skazańcom torować drogę w ucieczce.

Nadto zauważono, że w pobliżu więzienia krążył tajemniczy samochód z flagą jednego obcego państwa.

Natychmiast powzięte zostały odpowiednie środki i zarządzenia. Bagiński i Wieczorkiewicz zostali pod silną eskortą przewiezieni do Cytadeli.

Wczoraj (wtorek) odbyła się w wyższym sądzie wojskowym rozprawa kasacyjna w sprawie Bagińskiego i Wieczorkiewicza, na skutek zażalenia obrońców. Po wywodach obrońców adw. Przeworskiego i majora Zielińskiego oraz prokuratora pułk. Lubdzieckiego sąd udął się na naradę, poczem ogłosił wyrok odrzucający zażalenie.

Decyzja co do wykonania wyroku ma zapadnąć dziś jeszcze na tajnym posiedzeniu sądu.

Konflikt sowiecko-niemiecki z powodu zajścia w sowieckiej misji handlowej w Berlinie

Wymiana not Kreteński-Stresemann.

Berlin. 5. 5 PAT. Nota posła rosyjskiego, Kreteńskiego, przesłana do minist. spr. zagr. miała następujące brzmienie: Panie ministrze rzeszy!

Wczoraj tś.3 maja o godz. 10¹⁵ jeden z pracowników rosyjskiej delegacji handlowej nazwiskiem Fomin spotkał na schodach budynku, zajmowanego

przez delegację 2-ch nieznanymi, którzy z pomocą niesionymi rewolwerami biegli po schodach do góry. Fomin zatrzymał nieznanymi, prosząc ich do biura kierownika delegacji Pestnikowa. Nieznajomi udali się do wskazanego biura, gdzie Pestnikow wezwał nieznanymi do złożenia broni i prosił ich o wylegitymowanie się, a gdy dowiedział się, że są urzędnikami policji oświadczył im, że nieprawnie wdarli do terytorium siedziby rosyjskiej misji handlowej i zanotował ich nazwiska, poczem wezwał ich do natychmiastowego oddalenia się. Rozumie się samo przez się, że nie użyto wobec nich żadnego przymusu. Na schodach bowiem zatrzymani zostali jedynie przez Fomina, w biurze obecny był tylko Pestnikow i drugi funkcjonaryusz. Obaj byli bez broni, podczas gdy obaj urzędnicy policji posiadali broń. Natychmiast po odejściu urzędników policyjnych otrzymano telegraficzne sprawozdanie Pestnikowa w sprawie tego zajścia i zarządłem natychmiast sporządzenia sprawozdania na piśmie celem zaprotestowania w niemieckim urzędzie spr. zagr. Naruszenie prawa przez obu niemieckich urzędników nie może być zakwestyonowane. Na mocy układu w Rapallo delegacja handlowa jest niepodzielna częścią dyplomatycznego przedstawicielstwa rosyjskiego, którego lokal ma to samo prawo nienaruszalności, co lokal ambasady. To stanowisko prawne nie zmienia się przez to, iż reprezentacja handlowa nie mieści się we własnym gmachu ale w budynku najętym. Misje dyplomatyczne bowiem, które nie mają własnych gmachów ale mieszczą się w odnajętych budynkach mają to samo prawo eksterytorjalności, co misje, które posiadają własne gmachy. Kreteński wyraża zdziwienie, jak mogła policja przypuszczać, że zbiegły aresztowany, którego poszukiwano, znalazł się w szufladzie biurka. Najwidoczniej władzom policyjnym chodziło o co innego. Na to wskazuje wreszcie aresztowanie szeregu funkcjonaryuszów rosyjskiej reprezentacji handlowej, z których kilku odstawiono do prezydium policji nawet w kajdanach. Kreteński kończy swoją notę słowami: Zastrzegam dla mojego Rządu prawo wyłączenia, odpowiednich konsekwencji z faktu, wyrządzenia mi ciężkiej obelgi i widzę się zmuszony podnieść już teraz najenergiczniejszy protest przeciw dokonaniu rewizji jako brutalnemu naruszeniu nieetykalności politycznego przedstawicielstwa reprezentacji handlowej, przeciw bezprawnemu aresztowaniu szeregu funkcjonaryuszów tej reprezentacji, wypuszczenia których na wolność domagam się stanowczo i przeciw wszelkim innym nielegalnym aktom, dokonywanym w czasie rewizji.

ODPOWIEDZ STRESEMANN.

Berlin. 5. 5 PAT. W odpowiedzi na złożoną dziś popoł. przez Kreteńskiego notę minister spr. zagr. Stresemann wystosował do niego pismo, w którym na początku stwierdza, że niemieckie ministerstwo spr. zagr. nie ma powodu wątpić o prawdziwości zeznań policjantów wirtemburskich. Dlatego tylko, że zajmują oni niskie stanowiska służbowe, nie chce przesądzać, że zeznanie ich jako też wersje podniesione przez urzędników sowieckiej delegacji handlowej nie są mylne. Nota oświadcza dalej, że konieczne jest przeprowadzenie dokładnych dochodzeń w tej sprawie. W tym celu wersja poselstwa sowieckiego zostanie zakomunikowana niemieckiemu ministerstwu spraw wewn. Wreszcie nota Stresemanna wyraźnie zdradza zdziwienie, że poseł sowiecki przypisuje urzędnikom policji niemieckiej motyw, które niemieckie ministerstwo spr. zagr. wzbrania się rozumieć. Co się tyczy eksterytorjalności delegacji handlowej, to nota niemiecka zwraca uwagę, że kwestya ta była przedmiotem wymiany zdań, ale wymiana ta nie została jeszcze zakończona, wskutek tego nie nastąpiło jeszcze ostateczne wyjaśnienie sytuacji eksterytorjalności. Wkońcu min. Stresemann zaznacza, że ministerstwo spr. zagr. rzeszy starało się zawsze ułatwiać stanowisko delegacji handlowej wobec władz niemieckich, czego dowodem była interwencja podczas incydentu w myśl życzeń sowieckich.

Berlin. 6. 5 PAT. Osób przyaresztowanych przez policję sowieckiej misji handlowej odstawiłono się do kompetentnego sędziego, który potwierdził, że z nich do pięciu, z nich zaś dwadzieścia wypuścił na wolność.

Aresztowanie współwinnego w zamordowaniu Rathenaua.

Monachium. 6. 5 PAT. Aresztowano tutaj nieznanego Brandta pod zarzutem udziału w zamordowaniu Rathenaua.

Berlin. 6. 5 PAT. Ogólna ilość głosów w wyborczych głosach wynosi 20,910,000.

Walka wyborcza do kahału krakowskiego.

Organizacja syjonistyczna idzie samodzielnie do wyborów. — Jakle stronnictwa biorą udział w wyborach. — O zwycięstwo programu a nie kultu osób. — Program organizacji syjonistycznej. — O nową gminę żydowską.

Kraków, 7 kwietnia.

W uroczą niedzielę przedpołudniem odbyło się w sali kahału krakowskiego pod przewodnictwem adw. dra Zimmermana trzecie z rzędu wielkie zgromadzenie publiczne zwołane przez organizację syjonistyczną. Zgromadzenie to było jaskrawym dowodem, jak bardzo organizacja syjonistyczna sposobem swej zasadniczej, programatycznej a nie osobistej walki zdołała podnieść kulturę polityczną naszego życia. Poziom wywodów poszczególnych mówców był wysoki, a dyskusja toczyła się poważnie i rzeczowo mimo, że głos zabierali reprezentanci rozmaitych kierunków. Dał się zaznaczyć stanowczy postęp we współzyciu rozmaitych stronnictw politycznych ze sobą, a to dzięki treści ideowej, jaką hasła stronnictwa syjonistycznego wnoszą wśród wyborców. Na sali roilo się od ortodoksji i kupców, którzy z uwagą przysłuchiwali się wywodom mówców.

Jako pierwszy zabrał głos

p. Boer Honigwachs,

który w rzeczowym wywodzie wskazał na liczne niedomagania dotychczasowej gospodarki kahalnej i na konieczność sanacji obecnych stosunków. Mowca wskazał na zakusy rozbitków partii asymilatorskiej i tzw. partii kahalnej, która obecnie wszelkimi środkami stara się utrzymać zachwiane stanowisko.

W godzinnym referacie

adw. dr. Schwarzbart

wskazał na to, iż stronnictwo syjonistyczne tworzy wraz z najbardziej narodowo uświadomioną częścią ortodoksji „Mizrachi” i lewym swym skrzydłem „Hitachdut”

centrum społeczeństwa,

które walczyć musi na dwa fronty, a to przeciwko skrajnej lewicy, która pragnie sprawy religijne zupełnie wyłączyć z gminy żydowskiej i skrajnej prawicy, która chciałaby kompetencję gminy żydowskiej ograniczyć wyłącznie do spraw religijnych, na domiar ciasno pojętych. Skrajną prawicę tworzą, obecnie niezgodne, dwa odłamy ortodoksji tj. „Szłome Emune” i jeszcze bardziej na prawo od nich stojący tak zw. bezpartyjni. Walka wśród tych dwóch odłamów ortodoksji pozbawiona jest wszelkiego szerszego horyzontu ideowego i staje się karykaturą walki pomiędzy zwolennikami dwóch ugrupowań a to zwolennikami rabina z Góry Kalwaryi i rabina z Nowego Sącza. Obu tym ciasnym programem przeciwstawia centrum zgodnie z historycznymi potrzebami renesansu żydowskiego program syntezy, dążąc do tego, ażeby gmina żydowska zaspakajala potrzeby religijne społeczeństwa

żydowskiego ale też czyniła zadość potrzebom narodowo kulturalnym i społecznym społeczeństwa żydowskiego, słowem, by gmina nie była ani ekspozyturą jednej partii np. robotniczej ani też terenem zakusów reakcyjnych i klerykalizmu tych ugrupowań, które murem chińskim pragną odgraniczyć społeczeństwo żydowskie od całego świata i zgnieść w niem wszelkie światło. Syjonizm nie walczy przeciw religii, lecz przeciwko klerykalizmowi tj. przeciwko ruchowi, które hasła religijne stara się wykorzystać dla dyktatury politycznej nad społeczeństwem żydowskim. Syjonizm nie walczy przeciw ortodoksji lecz walczy o ortodoksję, tj. o to by cały rezerwoar sił narodowych tkwiących w ortodoksji, a wykoszlawionych przez niesumiennych i ciemnych prowodyrów tego odłamu włączyć w nowoczesny proces odrodzenia żydowskiego i stworzyć z niej źródło nowych sił dla żydostwa w duchu narodowym. Nie o zagładę ortodoksji chodzi lecz o jej uspołecznienie i wychowanie.

Między te ugrupowania, mające swoje światopoglądy wtyka palce jeszcze jedna grupa, przeżytek z dawnych czasów galicyjskich tj. tzw. grupa kahalna, pozbawiona wszelkiego programu. jakiegokolwiek wytycznej w sprawach żydowskich, stanowiąca zlepek rozbitków ortodoksji i politycznie bezpłciowych inteligentów, których bardzo często z żydostwem nie łączy ani moment religijny, ani moment narodowy. Grupa ta stara się zerować wśród ideowych ugrupowań politycznych, demoralizując, wewnętrznie życie żydowskie swoją bezprogramowością i kultem osób.

Tak się przedstawia walka wyborcza do kahału krakowskiego w dniu dzisiejszym.

Na walkę tę spoglądać można ze stanowiska podwórka krakowskiego albo też ze stanowiska wielkiego rozwoju historycznego

całego narodu żydowskiego. Dla zwolenników pierwszego punktu widzenia kahał jest areną cyrkową o krzesła i mandaty, dla zwolenników drugiego etapu w procesie odrodzenia, w którym gmina tworzy ważne ogniwo, a które włączyć się musi harmonijnie w rozwój narodu żydowskiego tak w rozproszeniu jak i w odradzającej się Palestynie, jeśli pomiędzy życiem gminy, jako prawnej reprezentantki ludności, a życiem społeczeństwa poza agendami gminy niema powstać przepaść i rozgoryczenie, które w rezultacie musi dzisiaj gminę zmieścić z widowni życia politycznego. Syjonizm właśnie dąży do tego, by gmina żydowska ogarnęła wszystko co w żydostwie jest żywym i by stała się obrazem całego społeczeństwa żydowskiego, środowiskiem walki międzypartyjnej, nacechowanej wzajemnym szacunkiem

a prowadzącej do parlamentaryzacji wewnętrznejgo życia żydowskiego opartej na demokratycznej większości. Dlatego też pierwszym punktem programu stronnictwa syjonistycznego jest obalenie obecnej ordynacji wyborczej, która jest tylko narzędziem kotery i fałszowaniem opinii publicznej. Dlatego też stronnictwo syjonistyczne przystąpiło do wyborów nie dla mandatów i dla zaspokojenia ambicji partyjnej lecz jedynie i wyłącznie dla wyciągnięcia rydwanu kahałów z mielizny na której grzęźnie obecnie na szerokie pole odrodzenia żydowskiego. Jak marną jest działalność obecnego kahału krakowskiego o tem świadczy choćby fakt, że kahał obecny, mimo iż w dzisiejszym cherałwym statucie posiada przepis o zakładaniu i popieraniu zakładów naukowych nie, literalnie nie na tem polu nie działał, bo boi się własnego cienia, bo boi się jakiegokolwiek renowacji życia żydowskiego.

Uchwalenie nowej ordynacji wyborczej

dla Małopolski zaley w znacznym stopniu od opinii, jaką w sprawie tej wydadzą kahały wyszłe z obecnych wyborów. I tu leży właśnie niebezpieczeństwo, że kahały w dzisiejszym swoim składzie i z dzisiejszym swoim systemem nie dopuszczają ani do przeprowadzenia nowej ordynacji wyborczej, nie leżące w interesie dzisiejszych pseudoreprezentantów społeczeństwa żydowskiego ani też nie dopuszczają do tego, by kahały działały zgodnie z potrzebami społeczeństwa żydowskiego, skoro przez kilkadziesiąt lat energicznie dbały o to, by gminy żydowskie stały zdala od szerokiego i bujnego odrodzeniowego życia żydowskiego. Dlatego też obecna walka do kahału toczy się o rzecz zasadniczą niemal epokową. Jeśli wyborcy wzbiją się ponad zaściankowe stanowisko i poczuwać się będą do współodpowiedzialności za losy i charakter przyszłej gminy żydowskiej, to z urny wyborczej wyjdą mimo obecnej ordynacji wyborczej w znacznej części reprezentanci, którzy czuwać będą nad tem, by zakusy reakcyjno klerykalno asymilatorskie zostały sparaliżowane. W przeciwnym razie stan dotychczasowy zostanie utrzymany, nie wiedzieć, jak długo.

Na porządku dziennym życia parlamentarnego stoi obecnie sprawa ustaw wykonawczych do konstytucji, mających uregulować sprawę mniejszości narodowych.

Grozi niebezpieczeństwo,

iż rząd przystąpi do uregulowania sprawy mniejszości terytoryalnych a zatem Ukraińców i Białorusinów a pominie sprawę mniejszości żydowskiej, zachęcony do tego przez podszepty starych kahałów, pragnących za cenę ciszy cmentarnej utrzymać się na swych stanowiskach, choćby przez zdradę najistotniejszych potrzeb społeczeństwa żydowskiego. Świadoma swoich obowiązków gmina żydowska może i powinna stać się fundamentem i źródłem zachęty dla pracy Koła żydowskiego, które w stosunkowo krótkim czasie zdołało rzucić pomost porozumienia do miarodajnych czynników społeczeństwa polskiego. Rząd, mając przed sobą dwie reprezentacje żydowskie, jedną — Koło ży-

Nowa książka o kinie

Kino stało się dziś magicznym kluczem do wszystkich zagadek, namiastką utrudnionych współcześnie podróży, symbolicznym wreszcie znakiem ukojenia nerwów. Do kina spieszy każdy pragnący zobaczyć praktyczne zastosowanie wynalazków, które już wprowadzono w życie i tych, które są jeszcze tylko marzeniem leżącym w dalekim zakresie możliwości; do kina dąży każdy, kto chciałby, chociażby na dwie godziny, wyjechać z rodzinnego miasta w świat szeroki lub w egzotyczne krainy. Ale rzadko kto z tłumu oglądającego codziennie widowiska filmowe zastanawia się nad tem, że kino jest sztuką, podobnie, jak nią jest teatr, koncert, deklamacja, wystawa obrazów. Świadomość tę miał, zdaje się, na celu rozbudzić Karol Irzykowski, kreśląc swoje „zagadnienia estetyczne kina” w książce pt. „Dziesiąta Muza” (Kraków, Krakowska Spółka Wydawnicza, 1924).

Nie można zaprzeczyć, że książka jest ogromnie interesująca, zawiera wiele ciekawych uwag i refleksji, ale bezwzględnie nie jest tem, za co ma ją sam autor (str. 5), dowodząc, że „występuje z ideą zupełnie nową i gotowe jest (st. dzieło jego) ubiegać się o palmę pierwszeństwa”. Mimo jednak swego twierdzenia o oryginalności i czerpania ze źródła które sam stanowi, albowiem sam wszystko widział i przemyslał, jest w napisanej pracy przedewszystkiem essayista. Kto zresztą zna liczne artykuły autora „Dziesiątej Muzy”, nie będzie bynajmniej tem zdziwiony, Irzykowski bowiem zawsze snuł swe estetyczne impresje, — których wartości nie mam zamiaru obniżać, owszem cenę je bardzo wysoko, — na kanwie cudzego szkieletu, którego konstruować nigdy, sam nie umiał, czy też

nie chciał. Każda jego refleksja, chociaż sama naskrós oryginalna, wypływa z obcego źródła, brak jej zasadniczo syntezy i badania podstaw, które autor woli przyjąć a priori, nie znajdując uzasadnienia ich nawet w własnej analizie refleksyjnej (np. w studium „Prolegomena do charakterologii”, Muzeon III, 8.). W wypadkach zaś, gdy uśiłuje o własnych siłach pierwszy krok postawić wpada w dziwaczne wywody teoretyczne, jak np. pisać o formie w kinie, albo o filmie rysunkowym.

Najciekawszą, dlatego może właśnie, że bezprentensjonalną, jest część pierwsza poniekąd także druga, są bowiem szeregiem luźnych (pozostały bowiem takimi wbrew intencjom autora) impresji na temat kinematografu i jego istotnych oraz estetycznych zagadnień. W przeważnej części snuty tam refleksji dochodzi Irzykowski do konkretnych a słusznych wyników; chociaż nie we wszystkiem jest nieomylnym. Traktuje kino, jako przedstawienie ruchowe i pod tym względem ma rzeczywiście rację: ruch jest niezbędnym dla kina, ale nie, jak autor twierdzi, podstawowym. Jak w przedstawieniu teatralnym składają się na żywy dramat akcja, słowo i konstrukcja, podobnie ma się rzecz w widowisku kinowym. Słowo zastąpiono w niem ruchem; ale podobnie, jak samo słowo nie może dać dramatu i nikt nie będzie tak naiwnym, żeby nazwać je podstawą, i w kinie również ruch nie jest zasadniczym fundamentem filmu, lecz tylko środkiem ekspresji, jest szeregiem symbolów mających na celu zasugerowanie odnośnych pojęć treściowych, czy też uczuciowych widzowi. Istnieją wprawdzie, szczególnie w ostatnich latach bardzo rozpowszechnione tzw. komedye ruchu, które do mistrzostwa doprowadzili swą zme-

chanizowaną techniką reżyserską, Chaplin, Fatty, Harold i inni, są one wprawdzie beztreściwe, do czego przyczynia się w znacznej także mierze brak napisów, lecz podstawą ich właściwą — chociaż pozornie wydaje się inaczej — jest forma, konstrukcja komizmu wydobytego przez zetknięcie się człowieka z materią w sposób dziwaczny i wyszukany z jednej strony, a nielogiczność owego zetknięcia się oraz pozorne obalenie i usunięcie odwiecznych praw przyrody z drugiej. I tak konstrukcja ta będzie zawsze, podobnie zresztą jak w dramacie scenicznym, czynnikiem podstawowym, a ruch jedynie środkiem jej ekspresji, koniecznym, jak koniecznym jest słowo w teatrze, dźwięk w muzyce, a światłoceń w malarstwie. Pożądaną dla filmu, chociaż nie niezbędną, jest również akcja. Różni się ona zasadniczo od akcji w dramacie mówionym; podczas bowiem, gdy w teatrze stykamy się z szeregiem syntetycznych faktów, kino, które stara się zawsze słowo, czyli napisy, ograniczyć do minimum, chce dać obraz jakiegoś faktu, przeprowadza jego analizę, rozkładając go na poszczególne ruchy, tak, że zewnątrznie czyni to rzeczywiście wrażenie, jakby treść nie była niczem więcej, jak tylko zbiornikiem różnorodnych a systematycznie uszeregowanych ruchów.

Dziwne są również i miejscami wprost niezrozumiałe wywody autora o filmie polskim. Mam wrażenie osobiste, że właściwe swe drogi odkryły wtywnie krajowe dopiero ostatnio, wykonując dramat „Karczma na rozdwoju” pióra Konczyńskiego, który chociaż jeszcze bardzo prymitywny, przecież w swej linii dramatycznej jest syntezą prawdziwie polskich uczuć, popartych całym szeregiem nastrojowych zdjęć utrzymanych w szarej barwie wieczna tęskniącej bagnaistej wsi polskiej,

łowski, wyszłe z demokratycznych wyborów a reprezentujące wiernie układ stronnictw w społeczeństwie żydowskim, i druga — Kahaly, wyszłe z reakcyjnej ordynacji, (w Krakowie 6 proc. ludności żydowskiej dopuszczono do wyborów kahalnych), ale niemniej roszczone sobie pretensje do reprezentowania społeczeństwa żydowskiego, rząd wów czas ze zrozumiałych pobudek oprze się właśnie na tej reprezentacji drugiej, bo stamtąd nie dobiegnie się żadne godne i odważne żądanie żydowskie. Między Kołem żydowskim a kahalami powstanie przepaść, skwapliwie wykorzystana przez rząd. Tu leży niebezpieczeństwo, które zrozumieć powinni wyborcy bez względu na swój osobisty kierunek, że przez zgilotynowanie woli społeczeństwa w drodze stworzenia sfalszowanej reprezentacji w kahalach paraliżowane będą wysiłki Koła żydowskiego, zmierzające do zapewnienia społeczeństwu żydowskiemu warunków nie tylko bytu politycznego i narodowo kulturalnego ale także religijnego i gospodarczego. Akcja Koła żydowskiego tak pełna inicjatywy w sprawach kupiectwa rękodzieła, przemysłu i sprawiedliwej polityki podatkowej znalazła niebezpieczny przeciwważnik w aparycyjnych i anemicznych kahalach, które w chwili ciężkiej walki społeczeństwa żydowskiego o byt będą miały tylko jedno pragnienie — odnowienie muru wokół cmentarza, dzierżawę łaźni i pierza, a w najlepszym wypadku zaopatrzenie ludności w makę paschalną. Poza tem nic, jak gdyby na szerokim terenie współczesnego życia w wieku XX, gdy renesans żydowski tryska z dziesiątek źródeł, kahal nie miały nic więcej do powiedzenia. Na zgrupowaniu tzw. bezpartyjnego związku ortodoksov, poważny obywatel z tego właśnie młodego oświadczył: „Nie chcemy Palestyny, nie trzeba nam ani posłów ani senatorów, każdy Żyd jest sobie senatorem u siebie w domu!” Ludzie o takim horyzoncie politycznym, sięgają po władzę i reprezentację w społeczeństwie żydowskim? Czy masa ciemnych wyborców nie przejrzy i da się tumanie takim „prowodyrom”?

Odpowiedzi na to pytanie udzielić muszą sami wyborcy. Trudno dziś przewidzieć, jak wybory przy obecnym systemie zakulisowych wpływów, nacisków osobistych, nie rzadko gróźb osób wpływowych, przy słusznym osławionym systemie wyulizanych pełnomocnictw wypadną. Stronnictwo syjonistyczne przystąpiło do akcji wyborczej nie dla zyskania mandatów, któreby zaspokoili jego ambicje partyjne, ale by pomódz w tych zachwaszczonych i zabagnionych stosunkach wyborcy żydowskiemu — do otrząśnięcia się z letargu i wskazywania mu, że walka toczy się o rzecz wielką, bo o to czy gmina żydowska ma się stać źródłem nowych życiowych sił dla żydostwa, reprezentacją wszystkich jego odłamów, instytucją, czuwającą nad wszystkimi jego potrzebami, czy też cmentarzykiem zrezygnowanego do życia niezdolnego żydostwa, które tylko wrogom naszego narodu pomoże do tryumfu nad narodem żydowskim. W chwili gdy w Palestynie powstaje nowe życie żydowskie, jedna z największych gmin żydowskich w Polsce winna dać odpowiedź, czy pragnie być częścią wielkiego procesu odrodzeniowego, czy

w której czasem kapryśny los zamyka egzotyczne trościny, skazując je na tortury powolnego zamierania, i gdzie w czterech ścianach mają częstokroć miejsce wstrząsające do głębi tragedye. Uważam, że w tym kierunku powinien pójść wysiłek polskiej twórczości filmowej, nie zaś marnować siły na zlepek z europejskich odpadków, jak np. awanturniczą „Niewolnicę miłości” Relidzińskiego. Jeszcze jedno należałoby podnieść: rozważania nad formą dramatu filmowego. Irzykowski zapomniał, mam wrażenie, o czemś, co jest zasadniczem. Dramat filmowy wzorowany jest na mówionym i podobnie jak jego dorobkami posługiwał się dramat muzyczny, tak i on nie tylko nie gardzi niemi, ale bierze je za przykład a nawet podstawę. Wyraźnie więc można rozróżnić dramaty typu szekspirowskiego, oraz tragedye typu klasycznego. Za przykład pierwszego niech posłuży chociażby wspomniana już „Karczma na rozdrożu”, drugiej słynny swego czasu „Dr. Mabuze”. Nie brak nawet melodramatu, że przytoczę tylko popularną „Drogę na Wschód” albo „Szalone kobiety”.

Wszystkie te uwagi niechaj jednak nie odstraszą nikogo od przeczytania książki Irzykowskiego. Jest bowiem ogromnie ciekawą, opartą na bardzo szerokim tle refleksyjnym i ma cały szereg niepoślednich zalet. Szkoda, że autor, który jest nieprzeciętnym krytykiem teatralnym, stara się sztukę filmową wyodrębnić i traktować ją w przestrzeni, bez związku z dramatem scenicznym; to bowiem właśnie przyprawiło go o szereg omyłek. Książkę gęrgo wszystkim kinofilom polecam.

Ignacy Schittler,

też chce pozostać martwą pozycją w Dilansie żydowskim.

Dyskusya.

W dyskusji zabrał jako pierwszy głos p. Blum, który w dłuższym i podkreślić się godzi — tym razem rzeczowym i pomijając kilka zbyt szorstkich wyrażen, obiektywnym wywodzie ze swego punktu widzenia wykazywał zgubny wpływ reakcji na kahaly, starając się udowodnić, że centrum syjonistyczne, które pragnie rzucić złoty most porozumienia do ortodoksji, znajduje się na błędnej drodze albowiem z reakcją żydowską niema kompromisu: na brak tolerancji odpowiedzieć trzeba brakiem tolerancji. Reakcyi należy wypowiedzieć walkę bezwzględna. Między dwoma biegunami niema kompromisu. W tym zaś celu nie należy brać udziału w obecnych wyborach i pozwolić, by obecny system kahalny sam dokończył żywota na swoim bagnisku. Mowa wśród oklasków stwierdza fakt historyczny, iż ruch syjonistyczny w przeciągu ostatnich 30 lat stał się czynnikiem twórczym w żydostwie i spełnił pewną misję, że jednak, choć sam przejęty jest ideą demokratyczną, przez szukanie porozumienia z ortodoksją naraża się na to, iż ortodoksja przykryje syonizm swoim rozwielmożeniem.

Następnie zabrał głos w odpowiedzi adw. dr Feldblum, który w trafnym, gorąco przyjętym wywodzie wykazał błędność klasowej koncepcji przedmowy. Ruch syjonistyczny stoi na stanowisku ponadklasowym i dąży nie do podziału społeczeństwa na klasy, lecz do porozumienia na zasadach demokratycznych. Twórcze siły drzemające w sferach ortodoksyjnych dadzą się dla społeczeństwa użytkować nie przez walkę na noże, lecz przez ustawiczną pracę uświadamiającą. Stronnictwo syjonistyczne nie zawiera żadnych kompromisów w akcji kahalnej z reakcją, albowiem nie walczy o mandaty dla siebie lecz przedewszystkiem o zwycięstwo programu i uświadomienie ludności. Nie zachodzi tedy żadne niebezpieczeństwo sprzeniewierzenia się demokratycznym zasadom syonizmu. Właśnie stronnictwo przedmowy, które od laty propaguje solidarność frontu robotniczego przeciw tzw. burżuazji żydowskiej nie jednokrotnie sparzyło się na kompromisach z „braćmi” organizacjami socjalistycznymi. Chcąc zaś wpłynąć na zmianę stosunków, nie wolno stać zdale od walki o przyszłe kahaly jak tego żąda przedmowca, lecz właśnie trzeba wziąć współodpowiedzialność za losy przyszłego kahału. I dlatego też stronnictwo syjonistyczne do wyborów przystąpiło mimo obecnej ordynacji wyborczej. Praca uświadamiająca stronnictwa z pewnością nie pójdzie na marne i znajdzie uznanie już przy obecnych wyborach.

Wreszcie po odczytaniu protestu Mizrachy przeciwko niektórym obraźliwym wyrażeniom p. Bluma, zabiera głos p. Schreibafel (Szłome Emune) i w krótkim, chwilami niepotrzebnie krewkłem przemówieniu, odpiera zarzuty p. Bluma i zaznacza, że w sprawach religijnych ortodoksja pragnie mieć własnych reprezentantów, jakkolwiek mowca w pełni uznaje bardzo znaczne zasługi stronnictwa syjonistycznego dla spraw ogółu żydowskiego. Ostatnie oświadczenie mowy publiczności darzy oklaskami.

Po krótkim sprostowaniu p. Bluma, że nie atakował ortodoksji jako takiej lecz jej przywódców, zamyka przewodniczący rada dr Zimmermann zgromadzenie wezwaniem do głosowania na program stronnictwa syjonistycznego, a wezwanie jego zostaje przyjęte burzą oklasków przez ludność rozmaitych sfer i stanów.

Zmudna droga, po krótej kreczą Chaludim w Palestynie, ale też jedyna, na którą powinniśmy wszyscy wstąpić. Ona bowiem jedynie prowadzi do odrodzenia, każda inna, to złudzenie. Bialik.

Pamiętaj o Zyd. Funduszu Narodowym

Zgromadzenie przedwyborcze w Podgórzu.

W niedzielę, dnia 4 maja odbyło się w bożnicy „Bnei Emuneh” imponujące zgromadzenie ludowe zwołane przez „Zjednoczenie narodowych i religijnych wyborców”. Zebrało się z górą 200 wyborców z różnych sfer. Zgromadzenie wykazało, że szerokie warstwy mają dość dotychczasowych praktyk kahalnych i dlatego wszyscy mowcy z wyjątkiem rzeczownika obecnego kahału p. Heckera wypowiedzieli się przeciw dotychczasowym kahalnikom i przeciw ich metodom działania. Jednymyślnie uchwalono też rezolucję protestującą przeciw obecnemu systemowi wyborczemu i żądającej wyboru ludzi bezwzględnie czystych rąk, mających zrozumienie dla ducha i postulatów czasu.

Po zagajeniu zgromadzenia przez p. Ch. Sperlinga i wyborze prezydium, w skład którego weszli pp. Hleloch Landau, Józef Gartenberg, Ignacy Landau, Jakób Buchweitz jako sekretarz, wygłosili preteraty pp. Dr. A. Laub i M. Alter, którzy w sposób rzeczowy przedstawili zgromadzonym zadania przyszłego kahału na polu religijnym, kulturalnym, ekonomicznym, higieny i opieki społecznej a napiętnowali brak linii działania w dzisiejszym kahalie. Przez zebrania od okazali do okazji na te lub owe cele nie można dbać o utrzymanie szeregu instytucji, których utrzymanie należy do kahału. Tylko rozciągnięcie opodatkowania na cały ogół i zainteresowanie go sprawami gminy żyd., jest ową drogą wiodącą do naprawy stosunków.

Referaty powyższe przyjęli zgromadzeni huczynami oklaskami, poczem w dyskusji przemawiali pp. N. Seiden, A. Seelinger, I. Landau, Ch. Wertheimer, J. Selinger, Rimpler, Dr. Schwarz i Dr. Menasche, którzy domagali się, by dzisiejsi kahalnicy wyrzekli się machinacji wyborczych i pozwolili uswiadomionym wyborcom oddać swobodnie swój głos wedle swego sumienia. Jeden z mowców wystąpił przeciw praktykom pewnego kahalnika z okazji odbierania koncesji szynkarskich, co wywołało oburzenie wśród zebranych. Wystąpiono również przeciw szafowaniu mieniem gminy żyd. na cele agitacji wyborczej. Zażądali oni m. i. wyłożenie do oglądu rachunków w kancelaryi kahału z akcją zbiorczą na mace dla biednych, którym zdaniem reprezentanta kahału rozdzielono po 20 kg. mac, gdy wielu obecnych podniosło, że otrzymali jedynie po 3—5 kg. Sprawa ta zostanie wyjaśniona.

Jeden z mowców wyrzucił, że obecni władze kahalni po mandacie Anglii nad Palestyną dla stworzenia siedziby narodowej nie popierają akcji Keren Hajessod.

Zgromadzenie wykazało wogóle ile spraw osobistych trzyma w całości ten zlepek „12-tu”, którzy nie interes ogółu mają na oku, jak tego liczne ilustracje dyskusji podała.

Należy się spodziewać, że ogół wyborców zrozumie, od kogo wobec tego można wyciekiwać pozytywnej pracy dla gminy i zadokumentuje to przez oddanie głosu swego tylko kandydatom „Zjednoczenia”.

Niebezpieczeństwo wojny wśród Arabów.

Kraków, 7 maja.

Jak już onegdaj donieśliśmy, grozi w Arabii zbrojny konflikt pomiędzy dwoma obozami, na które cała Arabia jest podzielona. Ze względu na to, godzi się przytoczyć kilka faktów, oświetlających stosunek sił poszczególnych przeciwników. Z jednej strony stoi Emir Hussein, król Hedżasu ze swymi synami Fejzulem, królem Iraku i Abdullą, władcą Zajordanii. Z nim w przymierzu znajduje się sławny szekik arabski Ibner Reszid z głębi Arabii i kilku samodzielnych przywódców szepców arabskich.

Na czele przeciwników Husseina stoi Imam Iahia sułtan Jemenu i Ibn Saud, drugi wielki naczelnik szepcu, mieszkającego w głębi Arabii. Partya Emira Husseina rozporządza 20,000 karabinami, 100 karabinami maszynowymi, i 50 armatami w Hedżasie. Obok tego posiada Hussein 15,000 regularnego wojska, Abdulla w Zajordanii 1500 żołnierzy, 20 karabinów maszynowych i 20 armat. Lu-

ność królestwa arabskiego posiada jednak wedle obliczeń oficerów państw zagranicznych 70—100 tys. karabinów z dostateczną ilością amunicji. Broń ta pochodzi częściowo od Turków, którzy ją pozostawili podczas odwrotu z Palestyny częściowo dostarczyli jej Anglicy wrogim względem Turkom szepcom podczas wojny.

Co się tyczy przeciwnej strony, trudno dać dokładne obliczenie ilości posiadanej broni. Jednakowoż potężne szepcy Wahabitów znane są od dawna, jako dzielne i dobrze uzbrojone, a Imam Iahia przygotował zawczasu organizację wojskową Jemenu. Powołał on do służby wojskowej tureckich i arabskich oficerów b. armii osmańskiej i nie ulega wątpliwości, że liczba regularnych wojsk jego nie ustępuje liczebnie wojsku Hedżasu. Imam podbił w ostatnich latach prawie wszystkich samodzielnych, lub napół samodzielnych naczelników jego wielkiego obszaru: Hamikani, Reszidi i część szepcu Asir podlegają

Jego władzy. Jednakowoż szczyty, osiadłe na wschodzie Jemenu zaopatruje Anglia pieniędzmi, bronią, amunicją i instruktorami i wskutek tego stanowią one pewnego rodzaju niebezpieczeństwo dla jego państwa. W Szakra, siedzibie szejka Fadly sporządzono stacje aeroplanów. W końcu, do niedawna wrogie sobie części Ha-đramautu, w południowo-wschodniej Arabii połączyły się z inicjatywy Anglików pod kierownictwem sultana Makli i są zaopatrywane przez Anglię w broń, armaty, aeroplany i inne materiały wojenne.

Dotyychczasowe konflikty zbrojne pomiędzy poszczególnymi szczytami arabskimi miały poniekąd dla obserwatora charakter cokolwiek operetkowy. Podnoszona jakieś fantastyczne żądanie: zabijano po obu stronach kilku ludzi, zrabowano trzodek, palono kilka wiosek i zawierano pokój. Po stworzeniu jednak samodzielnych państw arabskich, uznanych przez Europę i po usiłowaniach przeniesienia kalifatu do Mekki, wciśnięły się zachodnie poglądy o polityce silnej ręki także i w te kraje i konflikty powstały obecnie nie będące zakończony dotychczasowymi metodami; wprost przeciwnie należy sądzić, że rozgorzeje tu istotna wojna. Ogólnie przyjmują, że kierownictwo wojskowe królestwa arabskiego obejmie Emir Abdulla, który wtargnąwszy z północy do wnętrza właściwej Arabii połączy się z Ibn Er Reszidem i wystąpi przeciw Wahabitom, podczas gdy wojska Hedżasu czerzą równocześnie na Jemen, atakowany zarazem przez szczyty, mieszczące na wschodzie. Jak dotąd doszło do mniejszych potyczek.

Z PALESTYNY I O PALESTYNIE

Stanowisko rządu palestyńskiego wobec org. syonistycznej.

W Jerozolimie odbyło się zebranie członków syońskiego Komitetu Wykonawczego, przebywających z okazji święta Pesach w Palestynie wspólnie z członkami syońskiej egzekutywy, na którym Colonel Kishi złożył sprawozdanie o położeniu w kraju. W sprawozdaniu tem podkreślił, iż z radością może donieść, że stosunek zarządu palestyńskiego do ruchu syonistycznego poprawił się w ostatnim czasie bardzo znacznie.

O PRAWO WYBORCZE KOBIEC DO ASIFAT HANIWCHARIM.

Ostatnio prowadził „Waad Leumi“ rokowania z przedstawicielami ortodoksyj w sprawie udziału ich w trzeciej sesji „Asifat Haniwcharim“. Jak się obecnie dowiadujemy rokowania te dotyczyły kwestyi prawa wyborczego kobiet. „Waad Leumi“ postawił tę sprawę na porządku dziennym przyszłej sesji. W międzyczasie odbyły się w Jerozolimie, Hajfie, Safedzie, jakoteż w wielu innych miejscach zgromadzenia, zwołane przez Agudath Naszim (związek kobiet), które wypowiedziały się kategorycznie przeciw wzniesieniu kwestyi prawa kobiet we wyborach.

O ROBOTNICZY ZWIĄZEK ŻYDOWSKO-ARABSKI. W ostatnim numerze organu robotników palestyńskich „Kuntress“ ogłosił Bin Gorion plan żydowsko-arabskiego związku robotniczego, którego celem jest współdziałanie żydowskich i arabskich robotników w całym szeregu kwestyi.

IV. KONFERENCYA „ACHDUT HAAWODAH“ zostanie otwarta z dniem 9 maja w Tel Awiw. Porządek dzienny konferencyi przewiduje następujące kwestye: Polityczne kierownictwo Palestyny, autonomia narodowa, Jewish Agency, Sprawa osiedli robotniczych. Ze znanych europejskich przywódców żydowskiego ruchu robotniczego biorą w konferencyi udział pp. Meremiński i Berl Locker.

ZAKUPNO ZIEMI W PALESTYNIE. Żyd. Fundusz narodowy zakupił ostatnio znaczną ilość gruntów wiejskich, jakoteż miejskich. Nowonabyte kompleksy wiejskie, znajdują się w środkowej Emek Kfar Malal, Petach Titwah i Kubeba kompleksy miejskie w pobliżu Jerozolimy. Dzięki tym zakupom powiększono własność Żyd. Funduszu Narodowego w wiejskich gruntach o 7,000 dunamów a w miejskich o 70,000 sążni kwadratowych.

WZROST WPLYWÓW ŻYD. FUNDUSZU NAROD. Dochody Żyd. Funduszu narodowego w pierwszych sześciu miesiącach roku budżet-

owego wykazują znaczny wzrost w stosunku do roku ubiegłego. Suma, która wpłynęła do centrali w Jerozolimie od października 1923 do marca 1924 r. ze wszystkich krajów wynosi 61.550 funtów szterlingów wobec 36.180 f. szt. w tych samych miesiącach roku 1922 na 23.

WZROST TEL-AWIW. Wedle sprawozdania ogłoszonego ostatnio przez magistrat Tel-Awiw obejmuje miasto obszar 4,000 dunamów i jest co do swej objętości większe od Jaffy. Liczba ludności wynosi obecnie 17.600 osób.

NOWA DZIELNICA MIZRACHI W JEROZOLIMIE. Około linii kolejowej Jerozolima-Jaffa, półtora kilometra od Jerozolimy zakupił żydowski fundusz narodowy wielki obszar budowlany, 128 dunamów i wydzierżawił żydowsko-ortodoksyjnemu towarzystwu „Mekor Chajim“. Prace na gruntach tych już rozpoczęto i położono kamień węgielny pod budowę domów.

Postępy „Keren Hajessod“ w Ameryce.

Kampania na rzecz Keren Hajessod w New Jorku, jakoteż w całym kraju rozwija się z dnia na dzień intensywnie. Każde dziedziczo New Jorku i każda żydowska gmina rozumie, że tegoroczna kampania Keren Hajessod musi przynieść możliwie jaknajwiększe rezultaty, ponieważ od tego zależy cała dalsza praca w Palestynie. Wszyscy współpracownicy czynią przeto jaknajwiększe wysiłki, by zebrać nałożoną kwotę 5 milionów dolarów. W pracy biorą udział komitety rzemieślników i robotników. Także szkoły żydowskie oddały się komitetowi „Keren Hajessod“ do dyspozycji.

W San Francisco zebrano 100 tysięcy dolarów, we Waszyngtonie 50.000 dolarów, z tego 41.000 dolarów w deklaracjach. Kampania we Filadelfii rozpocznie się 6 maja.

Na Litwie.

Kampania Keren Hajessod na Litwie rozpoczęła się w święto Pesach. W kampanii wzięły udział wszystkie siły syonistyczne łącznie z chalucim. Ludność okazuje wielkie zainteresowanie „Keren Hajessod“ a ogólnie oczekuje się znacznych finansowych rezultatów.

We Wiedniu.

Nowa kampania na rzecz funduszu palestyńskiego rozpoczęła się z dniem 28 kwietnia przez dwa wielkie zgromadzenia ludowe, na których główne przemówienia wygłosili przewodniczący syońskiego Komitetu Wykonawczego, nadrabim dr Chajes i inż. Stricker i miały entuzjastyczny przebieg. Kampania zapowiada znaczne sukcesy finansowe.

Z EKRANU.

Wielki Turniej Miłości (Kinoteatr „Sztuka“.)

Nie, Betty Compson nie jest ani najznakomitszą ani prześliczną amerykańską artystką, a Bert Lyttel nie jest pięknym, jak Apollo. Ale George Fitzmaurice jest doprawdy wielkim reżyserem, a Fergusson wspaniałym aktorem o przepyszej masce.

Przedewszystkiem więc Fitzmaurice. Jest to reżyser, który zostawia sobie dość czasu, by opracować z miłością epizody. Wystarczy wskazać na obrzydliwego psa, którego karmi służący Ralfa, pozwalając mu wylizywać patelnie ze stołu albo na bandę rozczochranych niewolników Ralfa, którzy raz w życiu zmuszeni są się wykapać, by móc obsługiwać lady Jocelyn. To lubowanie się w szczegółach nie przeszkadza wcale wybornemu reżyserowi w inscenizacji prawdziwie kinowych efektów, jak potrójny pojedynek z piratami, wysadzenie okrętu w powietrze, walka z burzliwym elementem morza lub napad czerwonoskórych.

Obraz zawiera wiele ruchu, sceny są wyraziste i wykończone, scenaryusz pozbawiony, o ile to się tylko da, „niemożliwości“ kinowych. A w dodatku kochający i zany Ralf odnosi zwycięstwo nad czarnym charakterem lordem Carnalem, a więc i moralność nie ucierpiała wcale. Można więc mówić o umoralniającym wpływie filmu, gdyż cnota w filmie zawsze zwycięża. Jednym słowem wytwórnia Paramont i reżyserja Fitzmaurice nie zawiodły, a „Wielki Turniej Miłości“ jest ciekawym i oryginalnym filmem. M-K.

ZGRZYTY.

Zmiana waluty.

Ze przy zmianie waluty smutny w „Grandzie“ [siedział.

Załowal Jaś Leosia.

Ten mu odpowiedział:

„Skąd zaczerpnąć otuchy do miny wesołej? W markach czy w złotych — byłem i zostanę [goly! Koren.

KRONIKA.

Kraków, 7 maja

— KONIEC ZJAZDU ELEKTROWNI. Wczoraj zakończyły się obrady zjazdu delegatów elektrowni polskich w Krakowie. Uchwalono szereg rezolucji, które skierowano do odpowiednich ministerstw. Uczestnicy zjazdu zwiedzili wczoraj popołudniu po zamknięciu obrad zabytki Krakowa, a wieczorem rozjechali się.

PRZED ZJAZDEM DELEGATÓW GAZOWNI. Jak się dowiadujemy, w najbliższym czasie odbędzie się w Krakowie ogólnopolski zjazd delegatów gazowni oraz pokrewnych instytucji. Przedmiotem obrad będą sprawy organizacyjne oraz kwestya podniesienia przemysłu gazowego w Polsce.

— PRZY TEGOROCZNYM PRZEGLĄDZIE WOJSKOWYM ci popisowi z roczników 1909 i 1899, którzy przy poprzednim przeglądzie zakwalifikowani zostali za czasowo niezdatnych i uzyskali odroczenie do nowego przeglądu, nie są obowiązani w bieżącym roku stawać przed komisją poborową. Popisowi z roczników 1902 i 1901 i starszych, którzy uzyskali odroczenie służby wojskowej na zasadzie art. 61 lub 64 ustawy wojsk., mają wnieść podania o dalsze odroczenie przed upływem terminu ważności odroczenia, a nie przy zasadniczym przeglądzie.

— TARG WCZORAJSZY był bardzo ożywiony. Ceny nabiału, jakoteż zboża i mąki okazują pewną zniżkę. Za 1 litr mleka zbieranego płacono 450 do 550 tysięcy mp, niezbieranego 600 do 700 tysięcy mp, śmietany słodkiej 900 do 1 miliona, kwaśnej 1800 do 2 milionów, 1 kg masła 8 do 9, 1 kg. sera 2 miliony, jajka 120 do 130 tysięcy mk. Drób: kura 8 do 13 milionów, kaczka 10 do 14 milionów, gęś 15 do 25, indyk 35 do 50; na pl. Szczepańskim sprzedawano ziemniaki po 200 do 250 tysięcy za 1 kg., buraki po 600 do 700, marchew 650 do 750 tysięcy mp, cebula 500 do 600 tysięcy mp.

— POLICYANT ZASTRZELONY PRZEZ BANDYTY. Wczoraj zawiadano pogotowie ratunkowe na dworzec kolejowy, gdzie pociągiem z Chrzanowa przywieziono posterunkowego policjanta Stanisława Gawła, ranionego ciężko przez apasów w Chrzanowie. Lekarz pogotowia stwierdził śmierć policjanta wskutek upływu krwi. Gawł pełnił służbę w Chrzanowie chciał wylegitymować niejakiego Józefa Janotę, poszukiwanego przez władze za liczne przestępstwa. W chwili aresztowania Janota strzelił z rewolweru do Gawła, raniąc go śmiertelnie.

— DWA ZAMACHY SAMOBÓJCZE. Wczoraj rano targnął się na swe życie przez przecięcie żył Edward Schwarz, kelner z zawodu, zamieszkały przy ul. Bosackiej 1. 9. Desperat przewieziony do szpitala dobił tam nożem i zadał sobie ciężką ranę w okolicę serca. Stan samobójcy jest beznadziejny.

Również wczoraj interweniował lekarz pogotowia w domu pod l. 11 przy ul. Bernardyńskiej, gdzie Anna Ryżek, służąca, usiłowała pozbawić się życia przez zatrucie gazem świetlnym. Lekarz pogotowia po zastosowaniu środków zaradczych przewiózł desperatkę do szpitala św. Łazarza.

— ZNOWU ZAGINIĘCIE DZIEWCZYNY. Do policji doniosła p. Zofia Griegowa, zamieszkała przy ul. Mazowieckiej 1. 31, że córka jej Kazimiera wydalila się onegdaj z domu i dotąd nie wróciła.

— WIECZÓR BAJEK DLA DZIECI odbędzie się we czwartek o godz. 5 popołudniu w szkole hebrajskiej przy ul. Brzozowej nr. 5. Bajki wygłosi autor p. M. Mifelew. Dochód przeznaczony dla pomocy szkolnej.

Od dnia 8-go maja 1924 r.

Słynny dramat
w 7 częściach**KSIĘŻNICZKA SUVARINA**

W rolach główn.: Piękna Xenia **Desni**, Lili-Dagower, Alfred **Abel** i Rudolf **Klein-Rogge**, odtwórca **Dra Mabuze**. **TRAGEDYA ROSYI**. Niedola inteligencji i Żydów rosyjskich. — Dzieje młodej przelicznej księżniczki, wyrzuconej przez odmętę rewolucji na bruk i przygarniętej przez trupe wielkich artystów filmowych. Piękne, artystyczne z pełnym doświadczeniem techniki filmowej, wyświetlane zdjęcia. — Wspaniałe toalety. **Reżyseria trzyma widza w nieustannym napięciu i znakomitym nastroju.**

K
I
N
OW
A
N
D
A**Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI.**

— **Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO.** Dziś „Pani X”, która ściga ciągle jeszcze tłumnie publiczność. Jutro popołudniu po cenach popularnych „Sen nocy letniej”, wieczorem „Medea” Eurypiidesa. W piątek wraca na afisz „Carewicz Aleksy” Mereżkowskiego zdjęty z afisza wskutek wyjazdu p. Wysockiej do Torunia. Z „Tajemniczego pana” Z. Nowakowskiego odbywają się ostatnie próby przy udziale reżyserskim autora. Rolę tytułową odtworzy p. Szymański, inne zaś role główne wykonają pp. Bednarzewska, Mazarekówna, Kossocka Jeńnowski, Socha i i. Premiera komedii, która w wysokim stopniu zainteresowała bywalców teatralnych odbędzie się w sobotę 10 bm.

— **DOROCZNY PORANEK AKADEMII HANDLOWEJ** odbędzie się w teatrze Słowackiego dnia 8 maja br. o godz. 11 rano. Na program poranka złożą się produkcje orkiestry — mianowicie Polonez Chopina oraz Griega „Peer Gynt”, następnie chór Akademii handlowej pod kierownictwem p. Barańskiego wykona wyjątki z opery „Marja” Minheimera, poczem odegrany zostanie 1-aktowy dramat A. E. Balickiego pt. „Ludziom w ofierze”. Wykonawcami wszystkich punktów programu będą słuchacze i słuchaczki Akademii handlowej.

— **Z BAGATELI.** „Acidalia”, która zdobyła tak wielkie powodzenie ukaże się jeszcze tylko dwa razy, a to dzisiaj w środę 7 bm. i jutro w czwartek 8 bm. o godz. 8 wieczorem. Próby z nadzwyczaj dowcipnej i oryginalnie pomyślanej komedii świetnej spółki autorskiej paryskiej Saviora i Reya „Gdy kobieta zapragnie” dobiegają końca pod wytrawnym kierownictwem reżyserskim p. Zygmunta Noskowskiego.

— **JEDYNY KONCERT ADY SARI**, naszej słynnej śpiewaczki koloraturowej, odbędzie się dziś, we środę, 7 bm. o godzinie 8 wieczór. Pozostałe bilety do nabycia przez cały dzień u J. Lipskiego, Sławkowska 8, a od godziny 6 przy kasie St. Teatru.

— **MIKOŁAJ ORŁOW**, sławny pianista rosyjski, którego zjawienie się na estradzie koncertowej w centrach muzycznych Europy jest prawdziwą sensacją artystyczną, wystąpi w Krakowie w piątek, 9 bm. w Starym Teatrze. 3432

— **WIECZÓR CHOPINA.** W uzupełnieniu notatki o koncercie Józefa Sliwińskiego, który odbędzie się 8 bm. w Starym Teatrze informujemy nas, że sławny nasz pianista grać będzie na fortepianie koncertowym Bechsteina, wypożyczonym łaskawie przez skład fortepianów p. Heleny Smolarskiej. (Szewska 9). 908

TEATR IM. SŁOWACKIEGO.

Środa: „Pani X”.
Czwartek pop.: „Sen nocy letniej”, wiecz. „Medea”.

BAGATELA

Środa: „Acidalia”.
Czwartek pop.: „Prof. Klenow”, wiecz. „Acidalia”.

OPERETKA

Środa: „Nastroje karnawałowe”.

REPERTUAR KIN

WARSZAWA: „Dwa światy” z Morewskim
SZTUKA: „Wielki turniej miłości”.
WANDA: „Niewolnica miłości”.

CZASOPISMA NADESLANE.

Już drugi rok wychodzi w Warszawie „Życie teatru”, tygodnik poświęcony polskiej kulturze teatralnej. Kierownikiem literackim jest zasłużony teatrolog polski p. W. Brunner, a stałymi współpracownikami są pp. Irzykowski, Lorentowicz, Kotarbiński, Zagórski i wielu innych. Gorąco polecić możemy wszystkim interesującym się kulturą teatralną to czasopismo, którego adres brzmi: Warszawa, ul. Emilii Piały 33-5.

Treść ostatniego numeru: Sp. E. Gasiński. Jan Lorentowicz: Dekoracje teatralne. Janusz Strachocki: Logika i ekspresja gestu. Tadeusz Nałęcz: O ekspresjonizmie na scenie. Bibliografia, Wiadomości bieżące, Kronika zagraniczna.

Z SALI SĄDOWEJ.**Nowy proces o zdradę główną w Krakowie.**

W dalszym ciągu rozprawy przeciw pięciu młodocianym robotnikom żydowskim, obwintonym o zdradę główną, przesłuchani zostali następnie obwinieni, którzy nie poczwają się do winy i zbijają zarzuty aktu oskarżenia. Oskarżeni twierdzą, że nie uprawiali agitacji komunistycznej, a tylko jako członkowie związków zawodowych wyjeżdżali na prowincję w celach organizacyjnych, a także dla zakładania klubów sportowych. W czasie przesłuchiwania osk. Matznera zaszedł niezwykle incydent. Jeden z sędziów przysięgłych p. Zając, cechmistrz złotników zapytuje obwintonego Matznera o szczegóły, dotyczące działalności oskarżonego w grupie metalowców. Obrona wychojąc z założenia, że sędzia przysięgły, któremu znane są czynności obwintonego, nie powinien zasiadać na ławie przysięgłych, postawiła zgodny wniosek wykluczenia sędziego z rozprawy, a powołante go jako świadka, zaś opróżnione miejsce uzupełnić zastępcą. Trybunał po dłuższej naradzie odrzucił wniosek obrony, poczem odczytał rozprawę do dziś.

W dniu dzisiejszym nastąpi przesłuchanie świadków, wyłącznie niemal funkcjonariuszy policji politycznej. Wyrok zapadnie dziś późnym wieczorem lub w piątek rano.

NADESLANE.

Za rubryką tę redakcja nie odpowiada.

Dobrze zaprowadzone Tow. ubezpieczeń

poszukuje w Krakowie i na prowincyi 902 zdolnych i sumiennych

zastępców

Zgłoszenia pod „Prowizya”, Kraków, skrytka poczt. 33

Z okazji zaręczyn mego kolegi Naftalego Herza Schlaffa z p. Hanią Kalb serdecznie gratuluje
M. Schmidt.

Przegląd gospodarczy.**Ciężkie ultimo w Łodzi.**

Protesty prowincjonalne. Brak kupców. Ostrożność po szkodzie. Afera Groskopfów.

Jak było do przewidzenia ostatnie dni kwietnia postawiły kupców włókienniczych w prawdziwie rozpaczliwe położenie. Regulowanie zobowiązań, zaciągniętych przeważnie w pierwszej połowie marca, idzie jak po grudzie, przyczem bardzo wielu wystawców zwłaszcza prowincjonalnych wogóle nie płaci, zarywając tem kupców łódzkich na bardzo znaczne sumy. Niektóre miasta i dzielnice zyskały szczególnie złą sławę; do takich należy przede wszystkim poznańskie, skąd żaden prawie weksel nie wraca bez protestu, następnie źle płaci Małopolska, a także niektóre miasta w b. kongresówce jak Warszawa, gdzie w dobie powojennej na Dzikiej i Gęsiej powstał cały szereg „firm” manufakturowych, zdolnych do życia tylko przy inflacji. Tak więc kupcy łódzcy są zmuszeni do wykupywania protestów swej klienteli co przy zastoju „ogórkowym” i braku gotówki wzmógł przez płacenie podatków jest coraz trudniejsze. Zastój spotęgował się do maximum. Wprawdzie ostatnio przybyły partye kupców prowincjonalnych reflektujących na wyroby zimowe, ale do transakcji nie doszło, gdyż przybysze (przeważnie drobni kupcy) chcieli nabyć tylko za 100 proc. pokryciem wekslowym, a Łódź całkowicie straciła zaufanie do ich weksli.

Łodzianie, którzy w dobie inflacji i jeszcze w początkach weksla złotowego nie zwracali wcale uwagi na podpis wystawcy, który często bywał nawet sfalszowany, gdyż wiedzieli, że każdy weksel ewent. protest wykupiony będzie i którzy, kredytując znaczne sumy ludziom, nieposiadającym żadnych kapitałów i nieobeznanym z manufakturą, a

Z kraju.

TYCZYN. Piszą nam: Mimo licznych przeszkód, które w małych miasteczkach stały się chlebem codziennym odegrano tutaj dnia 23, IV. sztukę „Der Wilde mensch” J. Gordina. Sala wypełniona była po brzegi. Na szczególną wzmiankę zasługują p. Reich i p. Dapter. Równocześnie wyrażamy podziękowanie państwu Kaufman i p. drowej Neufeldowej za niestrudzoną pomoc, której udzielają naszej młodzieży. Czysty dochód w kwocie 500 milionów przeznaczono na cele oświatowe.

OTWARCIE ŻYD. WYSTAWY ZBIOROWEJ W WILNIE. Żyd. Tow. Krzewienia Sztuk Pięknych, rozwijające coraz szerszą działalność, zorganizowało w Wilnie wystawę zbiorową prac artystów żydowskich. Uroczyste otwarcie nastąpiło dnia 26 kwietnia o godzinie 3 pop. w gmachu gminy żydowskiej. Na otwarciu byli obecni przedstawiciele władz i samorządu z prezydentem m. Wilna p. Bańkowskim na czele, przedstawiciele Uniwersytetu im. Batorego z dziekanem na czele, oraz przedstawiciel gminy żydowskiej prezes pos. dr Wygodski. Otworzył wystawę prezes Żyd. Twa Krzewienia Sztuk Pięknych w Wilnie p. Z. Rajzm zaś w imieniu Żyd. Tow. krzewienia Sztuk pięknych w Warszawie przemawiał F. Friedman.

DROBNE WIADOMOSCI ŻYDOWSKIE.

KONFERENCYA KRAJOWA ORGANIZACYI SYONSKIEJ W JUGOSŁAWII odbędzie się 15 i 16 czerwca w Belgradzie.

4566 ŻYDÓW W ESTONII. Wedle statystyki z ostatniego roku ludność Estonii wynosi 1.104.377, wśród nich 4566 Żydów a więc 0,4 procent.

POEZYJE SZNEURA NA INDEKSIE BOLESZEWICKIM. Jeden z żydowskich literatów w Charkowie przełożył poezje hebrajskiego poety Z. Szneura na język rosyjski; cenzura jednakowoż zabroniła ogłoszenia tych utworów drukiem.

nawet osobnikom z ciemną przeszłością, teraz, kiedy nastąpiło przewartościowanie wartości, ponieśli i wciąż jeszcze ponoszą ogromne straty. Stali się tedy przesadnie ostrożni, w myśl przysłowia, „kto się sparzył na gorąccze, dmucha na zimne”, krzywią się nawet na takie weksle, któreby dawniej przyjęli z zamkniętymi oczami. Oczywiście ta okoliczność utrudnia jeszcze handel zwłaszcza, iż wielcy kupcy, których „podpis murowany” nie chcą się anagażować i wcale nie przyjeżdżają do Łodzi. Przemysł narazie pracuje dość regularnie, gdyż w przewidywaniu większego popytu produkuje towary zimowe. O ile jednak sezon zimowy, co jest wobec teraźniejszych warunków niewykluczone, będzie bardzo ospały, nastąpi dalsza redukcja dni pracy w tempie bardzo szybkim, gdyż nie będzie już co produkować.

Należy jeszcze wzmiankować o nowej sensacji, jaką Łódź miała z łaski B-o-i Groskopfów. Ta dobrana „partya”, wzięwszy się do manufaktury bez żadnych kapitałów, chcąc jak najobficiej wykorzystać kredyt, wystawiała fałszywe weksle, podając za wystawców nieżyjące osoby(!). Oczywiście nieznalazszy wystawcy, posiadacz weksła oddawał go do protestu, który stale wykupowali „żyranci” bracia Gr. Ale ostatnio takie kombinacje stawały się bardzo uciążliwe; mimo to Gr. nadal angażowali się na „prawo i na lewo”, aż wreszcie pewnego pięknego dnia nie mogąc wykupić nadchodzących zewsząd protestów, zabrali towar i czmychnęli z Łodzi w niewiadomym kierunku, pozostawiając swym naiwnym wierzycielom na pokrycie protesty fałszywych weksli na łączną sumę kilkudziesięciu tysięcy dolarów. Ten wypadek napewno spotęguje jeszcze ostrożność kupców łódzkich wobec przyjmowanych weksli. M. W-2

PRZEMYSŁ

DALSZE OGRANICZENIE PRODUKCJI W GÓRNOŚLĄSKIM PRZEMYSŁE ŻELAZNYM. Położenie polskiego przemysłu żelaznego od dłuższego już czasu jest krytycznym; wskutek tego część hut ograniczyła względnie zawiesiła w zupełności produkcję jak np. „Sosnowickie Towarzystwo Fabrykacji rur”, które zamknęło zakłady w Sosnowcu i Zawierciu. Na Górnym Śląsku od kilku miesięcy z poważnym ograniczeniem pracuje przodująca, największe przedsiębiorstwo tj. „Zjednoczona huta Królewska i Laura”; w ostatnich czasach czynną była ona 2-3 dni w tygodniu, obecnie planowanym jest jednakże całkowite umiarkowanie produkcji w hucie „Laura”. Hutnictwo górnośląskie od pewnego czasu pracuje już ze stratą, w ostatnich czasach jednak sytuacja zmieniła się o tyle na niekorzyść, iż mówi się o zamknięciu egzystencji poszczególnych przedsiębiorstw. Ponieważ jednak dla całego szeregu artykułów, sprzedawanych skądinąd poniżej kosztów produkcji brak obecnie wogóle możliwości zbytu, górnośląski przemysł żelazny zdecydował się od 1 maja br. zupełnie zawiesić pracę lub ograniczyć ją do najnieodzowniejszych rozmiarów w tych działach produkcji, które stoją bez pracy lub produkują ze stratą. W szczególności dotyczy to m. i. huty: „Baillona”, „Pokoju” (Friedenshütte), „Bismarka”, „Falva”, „Hubertus”, „Marty”, „Ferum” i „Silesia” (w Paruszwcu).

FINANSE

STOPNIOWE ZMNIJSZENIE KREDYTÓW MARKOWYCH. W ciągu stycznia br. waloryzacja kredytów przemysłowych postępowała bardzo powoli i niektóre rodzaje kredytów markowych, jak dyskontowy, nie tylko nie uległy zmniejszeniu, lecz nawet w ciągu stycznia okazały się wzrosły, bo przeszło o 100 proc. W ciągu lutego natomiast wszystkie kredyty markowe uległy znacznemu zmniejszeniu: dyskontowe o 86 proc., otwarte — o 69 proc., a towarowe zostały zupełnie zlikwidowane. W kolosalnej mierze, bo prawie 4.000 razy w ciągu miesiąca wzrosły kredyty dyskontowe złotowe, pomimo, że dopiero od połowy lutego PKKP przestała zupełnie dyskontować weksle markowe.

PROJEKT USTAWY KARNO-SKARBOWEJ. Jak się dowiadujemy do Sejmu wniesiony został projekt ustawy karno-skarbowej, mającej obowiązywać na całym terytorium Państwa z pewnymi zmianami dotyczącymi zwłaszcza Górnego Śląska. Zmiany te wprowadzone zostały ze względu na odrębność ustroju władz skarbowych województwa śląskiego. Ustawa ta zawiera dwie zasadnicze części: o przestępstwach i karach w dziedzinie skarbowości i o właściwości i postępowaniu władz skarbowych.

HANDEL

III. WYSTAWA BRYTYJSKA NARZĘDZI I MASZYN odbędzie się w Londynie — Olympia w czasie od 5 do 20 września br. Wystawa obejmie maszyny produkowane przez Związek angielskich fabrykantów narzędzi mechanicznych, obejmując 90% ogólnej wytwórczości Anglii w tej dziedzinie. Większość eksponatów okazaną będzie w ruchu. Na ręce Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie wpłynęło zaproszenie dla przemysłowców i kupców z Polski. Zapowiedziane jest również nadesłanie katalogu wystawy, który będzie wyłożony w Izbie. Adres brzmi: The Machine Tool Trades Association, London, S. W. 1, 70 Victoria Street.

Z giełdy.

Kraków, 6 maja.

Na giełdzie akcji dokonali się dziś znowu straszający spadek kursów. W niektórych wypadkach kursy obniżyły się w stosunku do wczoraj o 50% (!), podczas gdy przeciętna zniżka wynosiła ponad 10%. Jakkolwiek szereg okoliczności zgodnie wpływa na wytworzenie tendencji zniżkowej, to jednak tak silny spadek jak obecny jest stanowczo przesadny i rzeczowo niesprawiedliwiony. Przypisać go należy chyba tylko panice, która ogarnęła szerokie rzesze drobnych akcjonariuszów, a którą wyzyskują wyłącznie „grube ryby”, skupując akcje znacznie poniżej wartości. O rozmiarach strat, spowodowanych zniżką trwającą już blisko 4 miesiące, wyrobić sobie można pewne pojęcie, jeśli uprzytomnimy sobie, że obecne kursy akcji wynoszą przeciętnie tylko 1/3—1/4 kursów z połowy stycznia a niektóre (Parowozy) zaledwie jedną dziesiątą ówczesnego kursu! Jakkolwiek prorocтва są rzeczą niewdzięczną, to jednak trudno przypuścić, by możliwą była jeszcze znaczniejsza zniżka.

Po giełdzie robiono: Jaworzno drobne 29, Gazy wschodnie 26—27, Lokomotywy 0.65, Nafta Krown 0.65, Elektrownia na Sanie 0.19—0.22.

Waluty: Dolar 5.19, Paryż 33.40—33.37, Praga 15.30, Wiedeń 7.39, Zurych 93.10—93.—.

Akcyje bankowe, handlowe i przem.:

	Transakcje	
	6 V.	5 V.
Polski Bank Przem. I-VIII	0 51—0 45	0 51—0 50
Bank Hipoteczny	—	1 00
Bank Małopolski	1 15	1 15
Ziemiński Bank Kredyt.	—	—
Powszechny Bank Kred.	—	—
Bank Komercyjny I-IV	—	—
Bank Zw. Sp. Zarobkow.	6 15—5 50	7 10
Polskie Tow. handl.	0 46—0 45	0 55—0 50
Handl. Sp. akc. „Impex”	—	—
„Pharma” Mag. Jawornicki	1 20—1 18	1 30
Tow. han. Bracia Rolnicy	—	—
„Polski Glob”	—	—
C. Hartwig, Poznań	—	—
Zegluga Polska	—	„ex” kupon
Warsz. Tow. Trans. i Zegluga	—	—
Zieleniewski I-IV	13 30—12 25	14 40—13 80
H. Cegielski, Poznań	0 60—0 60	0 84—0 82
Parowozy I-V.	0 35—0 20	0 50
„Automotor” fabr. samoch.	—	—
„Lemiesz” fabr. masz. roln.	—	—
Modrzejskie Zakł. G. H.	—	—
„Trzebinia” żel.	0 70—0 67	0 82—0 80
Zakłady amunic. „Pocisk”	—	—
Huta żelazna, Kraków	—	—
„Górka” fabryka cementu	23 00—20 50	25 60—25 00
Sierszański Zakł. Gór. S. A.	6 00—5 75	7 00—6 90
„Lepepe” Tow. dla prz. gór.	2 65—2 50	3 10—2 85
Akc. tow. naft. „Galicya”	—	—
A. T. dla przem. oleju skal.	—	—
Polska Nafta	0 75	0 83—0 82
„Lokucje” Naft. Sp. akc.	0 50—0 45	0 80—0 70
„Oikos” T. A.	—	—
„Strug” Przem. drzewny i	—	2 25—2 20
„Fazel” Powsz. zakł. bud.	—	—
Syndykat koszyk. Kraków	—	—
fabr. przet. u. w Trzebin	—	—
„Azot” I-IV.	—	—
„Agrochemia”	—	—
„Niakus” Z. tab. prz. wysk.	1 25—1 24	1 35—1 30
fabr. cukru w Chodorowie	5 30—4 80	6 05—5 86
Cukrownia Chybie I.	—	3 60—3 60
A. Piasecki	—	—
Fabr. porcel. w Cmielowie	1 00	1 10—1 05
Elektr. w Sierszy I-IV	—	0 46
S. W. Niemojowski	0 90—0 80	—
Fabr. kapeluszy w Mysie	—	—

GIEŁDY KRAJOWE.

Giełda warszawska z dnia 6 b. m. (PAT.) Cyfry w złotych, polary Stanów Zjedu. tranz. 518 1/2, funty angielskie —, bony złote 075—075, pożyczka zlotar 8—850—8, milionówka 050—055—050, pożyczka dolarowa 515.

Czeka Belgia tranz. 2750, Holandia tranz. 19425, Londyn tranz. 2275, Nowy Jork tranz. 518 1/2, Paryż tranz. 3362, Praga tranz. 15.5, Szwajcaria tranz. 3250, Wiedeń tranz. 751 1/4, Włochy tranz. 2331.

Warszawa 6 b. m. (PAT.) Giełda. Akcyje Podane cyfry rozumieją się w złotych. Bank Małopolski, Kraków —, Bank Przemysłowy Lwów 041—040, Bank Zw. Sp. Zar. Poznań 6—50—50, Pils —, Wndt 035—025, Cukier Warszawa 430—415—430, Cegielski 080—065, Ursus 140, Parowozy 040—025, Zawiercie —, Zegluga 080—025, Polska nafta 075, Sisa i Swiatlo 070—070, Cmielow —, Starachowice 345—305—320, Pocisk 070, Zieleniewski —, Zyrardów —, Chodorów 640, Trzebinia —.

Lwów, 6. 5 PAT. Giełda. Akcyje. Browary 8.45—8.60, Chodorów 5.25—5.83, Chybie 9.—, Cegielski 0.68, bank hipot. 0.88, bank przem. 0.51—0.58, bank ziemski kred. 0.26—0.30, Cmielow 1—1.05, Karpal 1.60, Lokomotywy 0.56—0.67, Ojkos 3.90—4, Parowozy 0.50—0.54, nafta 0.70, pol. tow. bud. 0.11—0.12, Siersza gór. 5.75, Siersza elektr. 0.90, Soła 6.40—7.—.

GIEŁDY ZAGRANICZNE.

Wiedeń 6 bm. (PAT.) Dewizy. Amsterdam 25600, Zagrzeb i Belgrad 578, Berlin 16.10 (za bilion), Bruksela 3694, Budapeszt 081, Bukareszt 359, Chrystiania 9780, Kopenhaga 12015, Londyn 311.300, Madryt 9680, Medyolan 3174, Nowy Jork 70935, Paryż 4607, Praga 2080, Sofia 518, Sztokholm 18570, Warszawa — (za 10.000), Zurych 12635, Dolary 70460, Belgijskie 355, duńskie 11890, marka niemiecka 15.80, angielskie 309.500, francuskie 4575, holenderskie 26200, włoskie 3160, jugosłowiańskie 875, norweskie 9660, polskie 76—81, rumuńskie 156, szwedzkie 18470, szwajcarskie 12620, hiszpańskie 9360, czeskie 2064, węgierskie 078.

Papieru lokacyjne. Renta majowa 610, austr. renta kor. 600, renta intowa 1000, węg. renta kor. 7120, losy tureckie 36000, prior. kol. pol. 423000, kolej połudn. 53000.

AKCJE POLSKIE. Zieleniewski 190.000, Apollo 600.000, Fanto 260. gal. Karpaty 170.000, Galicya 1.625.000, Schodnica 299.000, Kompas 18.500, Golezów 890.000, bank małop. 8.000, bank hipot. 13.000, Nafta 260.000, browary lw. 105.000, Iriag 150.000, Mraznica 57.000—64.000, TPG 35.000—37.000,

Końcowe kursa dewiz w Berlinie z 6 b. m. (PAT) cyfry w markach złotych Amsterdam 15760, Buenos Aires 1385, Bruksela 21.85, Chrystiania 58.45, Kopenhaga 71.52, Sztokholm 111.22, Helsingfors 1657, Włochy 1895, Londyn 184.55, Nowy Jork 419, Paryż 2723, Szwajcaria 74.81, Hiszpania 3845, Japonia 1675, Belgrad 528, Rio de Janeiro —, Wiedeń 593, Praga 1246, Budapeszt —, Soria 340.

Zurych, 6. 5 PAT. Zamknięcie giełdy. Hotandya 210.10, N. Jork 561 i pół, Londyn 24.63, Paryż 36.30, Medyolan 25.20, Praga 16.50, Budapeszt 00965, Bukareszt 2.90, Belgrad 7.—, Sofia 4.12, Wiedeń 00079 i jedna osma.

Zurych, 6. 5 PAT. Szwajcarski Bankverein notował dziś nieoficjalnie przekaz na Warszawę 0000090—00001.20, przekaz na Berlin 001.32—001.33 za bilion.

Waloryzacja długów przedwojennych i hipotek.

Sin. Warszawa. (Telef.) Wczoraj p. Grabski przyjął ministra spraw wewnętrznych Hütnera oraz wicemin. Dutkiewicza, którzy p. premiera informowali o szczegółach arestowania komunistów w Lublinie i Grudziądzu.

P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął p. premiera Grabskiego na specjalnej audyencji, której przedmiotem był rządowy projekt waloryzacji należności przedwojennych oraz hipotek. Projekt wejdzie dziś pod obrady rady ministrów.

Drobne monety.

Sin. Warszawa. (Telefonem) Od wczoraj znajdują się w obiegu monety zdawkowe wartości 1, 5 i 50 groszy. W najbliższym czasie wejdą w życie dalsze monety metalowe.

Czy jutro jest święto?

Warszawa, 6. 5 PAT. W sprawie świętowania dnia 8 maja ministerstwo pracy i opieki społecznej wyjaśnia, że do czasu uchwalenia i opublikowania wniesionej przez rząd do sejmu ustawy o zabezpieczeniu odpooczynku w niedzielę i w dni świąteczne obowiązują dotychczasowe przepisy, dotyczące dnia świątecznego w zakładach przemysłowych. O ile dzień 8 maja nie był umieszczony w regulaminie jako dzień świąteczny, praca może odbywać się normalnie jak w dzień zwykły. W zakładach pracy nie posiadających regulaminu pracy, albo niepodlegających przepisom ustawy o pracy w przemyśle dzień 8 maja winien być uważany za świąteczny w zależności od dotychczasowego miejscowego zwyczaju.

Nowy wojewoda Śląski.

Warszawa, 6. 5 PAT. Postanowieniem z dnia 6 maja br. prezydent Rzpltej zamianował Mieczysława Bilskiego, dotychczasowego wojewodę kieleckiego wojewodą śląskim.

PO ZAMKNIĘCIU KRONIKI.

— „WIADOMOŚCI LITERACKIE” Nr. 18 ukazał się Na jego treść składają się: artykuł M. Dąbrowskiej „Abramowski jako psycholog”, nowy manifest Marinettiego, charakterystyka pt.: „Dwóch Gorkich”, korespondencja własna z Paryża o bilansie literatury francuskiej za r. 1923, uwagi polemiczne na temat stosunku Francji do Byrona, wspomnienia o Eleonorze Duse, dokończenie impresji W. Porankiewicza „Gorączka”, wreszcie dział bieżący z recenzjami teatralnymi A. Słonimskiego i „Książkami najgorszymi” na czele.

MIESZKANIA DLA UCZESTNIKÓW OLIMPIA DY. Konsulat francuski zawiadomił krakowską Izbę handlową i przemysłową, iż na czas zawodów olimpijskich zorganizowane zostało w Paryżu biuro informacyjne dla ułatwienia przyjeźdnym wynajmu pomieszczeń, specjalnie pokoi umeblovanych, p. umiarkowanych cenach. Biuro nosi tytuł: „Office du sejour a Paris” i mieści się w Paryżu 14, rue de la Pepiniere.

— TYM P. T. PRENUMERATOROM z prowincji, którzy nie odnowią bezzwłocznie prenumeraty, wstrzymamy z dniem 11 bm. wysyłkę naszego pisma.

Wydawnictwo „Safrus” w Warszawie, Al. Jerozolimskie 93 m. 29

Wydawnictwo „Safrus”, mające na celu zaznajomienie szerokich warstw czytelników z arcydziełami literatury żyd. hebr. w przekładach polskich przystąpiło do wydania

Biblioteki pisarzy żydowskich

Książki „Biblioteki” zawierać będą przekłady utworów najwybitniejszych pisarzy żyd. Wydawnictwo „Safrus” poza działem beletrystycznym przygotowuje cały szereg prac z dziedziny nauki i historii żydowskiej.

Książki „Biblioteki” ukazywać się będą periodycznie co 2—3 tygodnie, zawierać będą od 200—250 stron większego formatu, wydawane będą na wytwornym papierze i ozdobiane przez najwybitniejszych artystów żydowskich.

Wydawnictwo przyjmuje już zamówienia na pierwszy tom „Biblioteki” p. m.

„Notatki komiwojażera” Szolem Aiejkema w przekładzie Jakóba Appenzlaka.

„Biblioteki” społeczne otrzymają przy zamawianiu książek odpowiedni rabat.

Baczność!

Akcje • Etykiety • Klisze

wykonują szybko, tanio i starannie

ZAKŁADY GRAFICZNE

„RYNGRAF”

S. A.

Kraków, ul. Krupnicza 6.

Dla drukarni i stałych Klientów specjalny **opust.**

Kasyno w Sopotach

otwarte przez cały rok.

Ruletta-Baccara

(Gra odbywa się na guldny gdańskie 25 guldów = 1 funtowi angielskiemu).

Wszystkie obce dewizy przyjmowane są w naszych kasach. — Wyczerpujące informacje w Warszawie, tel. 157-81 i za pośrednictwem naszego biura podróży 883 Kasyna w Sopotach.

Morska miejscowość kąpielowa bałtycka w Sopotach — Wolne miasto Gdańsk.

Buchalter-bilansista

korresp. polsko-niem. z bardzo dobrym świadectwem Akad. Handl. i 8-letnią praktyką w pierwszorzędnych przedsiębiorstwach (również akcyjnych) przemysłowych i handl. zmienił posadę. Zgłoszenia pod „Samodzielny” do Adm. N. Dziennika

P. T. Kupcy!

Mamy zaszczyt zawiadomić, że otworzyliśmy hurtowny skład 645

wyrobów skórzanych i instrumentów muzycznych.

Na składzie wielki wybór torebek damskich, lamp kieszonkowych, baterii, zapalniczek i innych artykułów. — Ceny konkurencyjne.

Weiss i Feigenbaum, Kraków
Meiselsa 13, (róg Bożego Ciała).

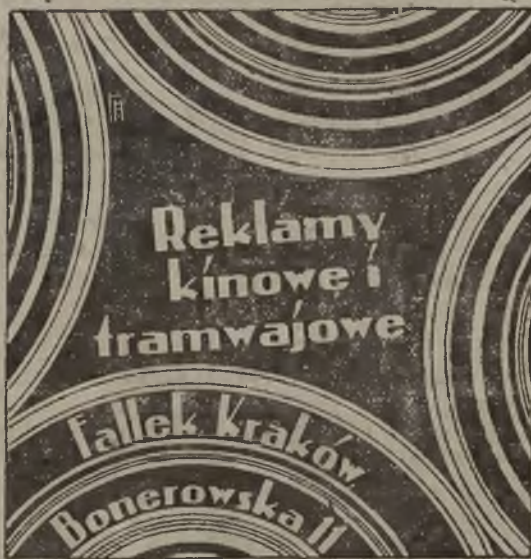
RABKA

15 maja b. r. zostaje otwarty jak co roku pensjonat Beck w Rabce.

Przyjmuje się starszych, młodzież i dzieci, zapewniając staranną opiekę, wyborowy wikt, słoneczne pokoje. Kuchnia rytualna.

Centrum zabaw towarzyskich i organizowanie wycieczek pod kierown. 809
p. **Henryka Becka.**

Zgłoszenia do 15-go maja br.
Kraków, Dietla 25, później Pens. Beck, Rabka

Brojne ogłoszenia.

Poszukuje się osoby, która zajęłaby się wychowaniem dwojga dzieci oraz gospodarstwem do domu ortodoksyjnego na dobrych warunkach. Zgłoszenia pod „Dobra” do Ad. N. Dziennika 901

szukam spółnika z kapitałem 300—400 dolarów do rentownego interesu lub sprzedam lokal na małą fabrykę. Zgłosz. pod „Pilne” do Ad. N. Dz. 828

Uczeń potrzebny do zakładu rybniczego Edwarda Sorkina, Grodzka 68,

PIERWSZORZĘDNA 506

siła biurowa
samodzielną buchalterka-bilansistka, korresp. polskoniem., znająca wszelkie czynności biurowe z 4-letnią praktyką biurową, poszukuje odpowiedniej posady. Łask. zgłoszenia pod „Praca” do Ad. N. Dz.

Poszukuje się zdolnej siły z branży papierowej, obmiomilonej z buchalterją i korespondencją. — Zgłoszenia pod „Papier” do Ad. N. Dz. 900

Mąka ameryk.

„Patent Neison” już nadeszła i jest do nabycia po cenie konkurencyjnej u firmy

Henryk Pacanowicz
Kraków Agnieszki 10

Na składzie:
cukier, kawa, herbaty oraz wszelkie towary spożywcze.

100 milionów
miesięcznie czynszu zapłać za pokój i kuchnię w Krakowie. Łask. zgłoszenia pod „Z góry za rok” do Adm. N. Dz.

Poszukuje się stenotypistki

897 polsko-niemieckiej.
Zgłoszenia: Stamberger, Brzozowa 13.

Zakład art. Rytowniczy Edwarda Sorkina

Kraków, ul. Grodzka L. 58
631 wykonuje wszelkie roboty w zakres rytownictwa wchodzące. Zamówienia z prowincji wysyłam odwrotną pocztą.

WODY SZCZAWNICKIE

świeżego czerpania dostarcza aptekom, drogueryom i składom skrzyniami i wagonowo 85

Generalna reprezentacja „WAC” Ska z ogr. odp.

Kraków, Krowoderska 21. Tel. 2357.

Ważne dla wszystkich!

Mamy zaszczyt zawiadomić P. T. Publiczność, iż z dniem dzisiejszym uruchomiliśmy naszą pracownię parasolniczą i przyjmujemy wszelkie reparacje w zakres ten wchodzące.

LANDAU I DYM
556 Kraków, Dietla 46.

ZADAJCIE WSZĘDZIE „RITTERA”

proszku drożdżowego 44
cukru waniliowego i pudlingów w smakach: czekoladowy, cytrynowy, waniliowy, malinowy, ananasowy i migdałowy

Fabryka: Lwów, Krasickich 20.

Pierwsza Warszawska Wytwórnia LASEK I SZPICRUT 624

G. Edelman Warszawa, Nalewki 16

PŁASZCZE GUMOWE

HURT

571

HURT

MAKS SONABEND

Warszawa, Nowolipki 20. Tel. 309-63.